

Liên Lạc

TIẾNG NÓI CỦA HƯƠNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN
Nhóm 'Tinh Thần B.Đ.' thực hiện

Bộ mới - Số 22

Phát-hành tháng 3 - 1997

Nguyễn Thị Văn Hương

BẢN TIN LIÊN LẠC

Nhóm Tinh Thần Bì Pi

BAN SÁNG LẬP

Trần Văn Thao
Phan Như Ngôn
Lê Văn Ba

BAN PHỤ TRÁCH

Nguyễn Văn Tĩnh
Nguyễn Trung Thoại
Mai Xuân Tý (Con)
Lê Thọ

VỚI SỰ HỢP TÁC

Phạm Văn Thiết
Trần Minh Thượng
Hoàng Ngọc Châu
Lê Phúc Hưng
Trần Trung Hợp

và bài vở của Trường và thân hữu gần xa

Bài vở, thư từ xin gửi về
Nguyễn Trung Thoại
6362 Westbury, Montreal
P.Q. H3W 2X3 Canada
Đ.T. (514) 739-4000

Hình bìa

Hình bìa: Múa roi
(trên sân-khấu hát bội,
tháng ba hội-hè V.N.)
-tranh của họa-sĩ Ngọc-Thanh,
xóm HĐTN Montréal, Canada-

Chúc Xuân

Dịu dàng tiếng trúc vắng đồng quê
QUÍ SỬU minh niên đã trở về
Hơn hờ mục đồng vui vẻ chúc:
"Happy New Year | Bonne Année!"

Chúc cả năm châu hưởng thái bình
Đua nhau tiến bộ ... thế đạo bình
Năm tay hợp tác ... thay chia rẽ
Liên Hiệp Quốc Gia dệt chữ tình.

Gửi về Đất Mẹ tấm lòng trung
Cầu chúc Quê-hương thoát khổn cùng
Dân-chủ, Tự-do mau thể hiện
Ngàn đời vinh dự giống Tiên Long.

Chúc Đoàn Hường-đạo thật vui tươi
Tiếng hát vang vang lẫn tiếng cười
Thiện chí thiện tâm làm việc thiện
Nơi đường tích đức để "nên người"

Kính chúc chân thành quý Trưởng-niên
An Khang Phúc Lộc Thọ tăng thêm
Vòng tay nối rộng tình thân-ái
Diu dắt con em hưởng tiến lên.

Tạ ơn Thượng-đế đã ban Xuân
Rộn rã con tim, đẹp thể trần
Hoa, lá, muông, chim ... như chúc tụng
Từ thời bát tiết một mùa Xuân.

Xuân Quý Sửu
Tuấn - Việt

Sổ Tay Đầu Năm Của Liên-Lạc

Thưa Các Bạn,

Bản tin Liên-lạc này đến tay Bạn Đọc (thật), tính ra đã năm năm rưỡi, thời-gian tuy ngắn mà cũng dài, vì có hai thứ thời-gian : thời gian vật-lý thì vô tri bất biến , trong khi thời gian tâm-lý thì dài ngắn tùy tâm-trạng, tùy nơi, tùy lúc. Cũng như Anh Hoàng-Hội (Melbourne) đã cảm thấy buồn khi thay cuốn lịch cuối năm, bởi Anh nghĩ "Một ngày qua đi là không những hiện tại ngắn bớt một chút mà quá khứ cũng mờ đi một phần".

Riêng anh em trong Ban Phụ-trách, gần sáu năm qua vui thì nhiều, nhưng buồn cũng có, nhưng nói đúng hơn là "lo" chứ không buồn. Lo vì ngại không làm vừa lòng các Bạn độc giả, lo vì ngại không còn đủ "sức" (xin hiểu nghĩa rộng) để tiếp tục con đường đang đi. Còn buồn thì rất dễ giải-quyết : "*.....Tay tui đây, xin xem đường quá khứ,
Khúc nào buồn, cứ bỏ bớt cho vui ...*"

Sau đây là những nét chính của số Tân-niên :

* Vì số trang Ông Bưu-điện cho có hạn (chỉ 36 trang mà thôi), riêng số này không có mục "Thư Bạn" mà cố gắng thu gọn trong mục "Mã thư" mà thôi.

* Cũng như những số trước, chưa hề thấy một bài viết của một nữ độc-giả, mặc dù có rất nhiều Chị làm thơ, viết văn, tường-thuật rất hay, nhưng "Họ" dưỡng-sức để tung hoành những nơi khác, vì Liên-lạc chưa phải là đất dụng võ của các Chị, có phải vậy không các Chị ? Nhưng có một ưu-điểm, như các Bạn đã nhận thấy trong Sổ Vàng, các nữ độc-giả, tuy ít, nhưng rất hào-phóng rộng rãi. Phải chăng các Chị giữ "hầu bao" ! Nếu vậy thì Liên-lạc rất mong có thêm nhiều độc-giả.

* Chúng tôi, sau gần sáu năm vui buồn với Bạn Đọc, dường như cảm thấy một nỗi băn khoăn khó tả. Phải chăng đã có một khoảng cách vô hình nghiệt ngã giữa giới trẻ và giới ... không trẻ ? Thế giới hình như có nhiều mâu-thuẫn đáng cay vì những hàng rào ngăn cách thế hệ . Thực ra quan niệm " Trẻ Già" này đã có một ảnh-hưởng tâm-lý tiêu-cực đã khiến cho một số Bạn có thái-độ buông xuôi, lơ là trách-nhiệm đối với Phong-trào Hưởng-đạo, một Phong-trào mà "chúng ta" đã có ít nhất là một ngày cùng nhau vui chơi ca hát để tô điểm cho cuộc đời ; mặc dầu tóc mới "điểm sương" nhưng đã vội nghĩ đến chuyện "rửa tay gác kiếm" và không còn quan tâm đến ... Hưởng-đạo-sự" !

Có Bạn đã nói, những Đàn Anh lớp trước còn lại : đây một vài người, kia năm ba người, nhưng không hợp thành ... "*một lớp người*" để đòi hỏi chúng tôi, phận đàn em, phải đoàn-kết, phải hợp-lực ? May là có tờ Liên-lạc (thư của một số độc-giả) mấy năm sau này mới thấy xuất-hiện lại một số Huynh-trưởng mà từ lâu đã vắng bóng, hoặc không hề biết rằng vị ấy là từng là một người Hưởng-đạo. Mừng thay, đã bảy tám mươi tuổi rồi, sống nơi xứ lạ quê người, đọc tờ Liên-lạc làm như mình đang "Sống Tục Mơ Tiên". Đúng vậy, sống lại những ngày xa xưa cùng sinh-hoạt với nhau, thần tiên thật, bây giờ dù sức đã yếu cũng muốn vùng dậy (và đã vùng dậy) theo tiếng gọi, thư thúc dục, sự hò hét và (tội nghiệp thay !) đôi khi cả lời năn nỉ của Phong-trào Trưởng-niên. "*Ta còn gì lại cho Đời,
May ra còn lại Nụ Cười với nhau*"

* Liên-lạc số này hoàn-tất đúng ngày Sinh-Nhật Cụ B.P., cũng ngày này, hai năm trước Trưởng Phan-như-Ngân đã theo dấu chân Cụ, và cũng ngày hôm nay, Xóm Trưởng-niên Montréal họp nhau để Mừng Tân-niên Đinh-Sửu để nhắc lại hai Kỷ-niệm đáng ghi nhớ nêu trên.

* Và sau hết, xin Các Bạn tha thứ cho những lỗi lầm mà "thủ-phạm" đã gây ra trong bao nhiêu năm trước mắt Bạn Đọc, và nếu Các Bạn còn thương "thủ-phạm" thì xin "Nhắm Mắt" cho kẻ ấy nhờ, vì kẻ ấy đã biết "Lỗi tại Tôi, Lỗi tại Tôi mọi đàng (Mea Culpa, Mea Maxima Culpa) !

TIẾNG CƯỜI

TRÀ LŨ *Sói Con Đã Già*

Trong một bữa tiệc tất niên, tôi được ngồi chung với mấy cụ cao niên. Bữa ăn thật ngon miệng và câu chuyện trao đổi với nhau thật thân ái. Một cụ mắc chứng bệnh cao máu và tiểu đường noi rằng hai thứ bệnh này là bệnh ở Bắc Mỹ. Ở quê nhà xưa nay có nghe nói bao giờ. Cụ khác thêm ý kiến rằng hai thứ bệnh trên đây là do đồ ăn Bắc Mỹ: nhiều chất béo quá. Ngồi trong bàn tiệc có một cụ đáng người rất khỏe mạnh. Cụ lên tiếng: Tôi có thứ thuốc chữa được các bệnh: ở vào tuổi chúng ta, chúng ta phải kiêng «bốn Em». Ai cũng kêu lên: một em còn chịu chưa thấu, nói chi tới bốn. Cụ bèn lên tiếng: Quý bạn chưa hiểu hết ý của lão. Em đây là em mờ, M !

Em thứ nhất là Mèo, mèo hai chân! Chờ có phòng hai phòng ba, vừa tổn thọ vừa tan nát gia đình.

Em thứ hai là Mỡ. Thức ăn ở Canada này đầy mỡ. Coi chừng tở phờ! Coi chừng miếng thịt heo ba chỉ! Coi chừng món chả giò chiên mỡ chiên dầu!

Em thứ ba là Mặn. Coi chừng mấy lọ muối, lọ nước mắm! Chúng ta nên tập ăn nhạt.

Em thứ bốn là Muốn, lòng ham muốn. Ở Bắc Mỹ này có ai chết đói, có ai không có chỗ ở đâu! Càng bớt ham muốn thì càng thấy tâm hồn thanh thoi nhẹ nhàng.

Nghe cụ già giảng xong bài kiêng bốn em, tôi chợt nhớ tới trang báo vừa đọc. Từ 'Thông Công' của một nhà thơ bên Hoa Kỳ. Từ này cũng chỉ cho ta bảy nguyên tắc sống lâu, sống hạnh phúc, như sau:

1. Ăn ít, thở nhiều.
2. Giãng ít, thực hành nhiều.
3. Lái xe ít, đi bộ nhiều.
4. Tiêu tiền ít, để dành nhiều.
5. Nói ít, suy nghĩ nhiều.
6. Phung phí ít, làm phước nhiều.
7. Lo lắng ít, làm việc nhiều.

Những nguyên-tắc này nghe thật có lý vì chúng bao gồm cả lãnh vực vật chất lẫn tinh thần. Nhưng những bảy nguyên tắc, liệu có nhiều quá không? Trong dịp dự lễ khai mạc Tượng Đài VN ở Ottawa năm kia, tôi được hân hạnh gặp nhà thơ lão thành Tú Hát Đình Bá Hoàn. Cụ đã ngoài chín mươi nhưng trông còn tráng kiện mình mẫn lắm. Tôi hỏi Cụ bí

quyết khỏe mạnh và trường thọ, cụ vừa cười vừa bảo tôi: dễ lắm! Tôi chỉ có hai nguyên tắc thôi: Biết sợ vợ và không giận ai bao giờ ! Nói xong, cụ hỏi tôi: bạn có đồng ý với tôi không? Tôi hoàn toàn đồng ý với cụ chứ. Nguyên tắc số một là biết sợ vợ, điều này rất đúng ý nhà thơ Tấn Đà Nguyễn Khắc Hiếu (1888-1939). Cụ Tấn Đà ngày xưa, ngoài thiên tài làm thơ, cụ còn để lại cho hậu thế nhiều tư tưởng lớn. Cụ bảo: Trên đời này ta không nên sợ ai, nhưng nếu phải sợ thì ta chỉ nên sợ vợ mà thôi! Còn nguyên tắc thứ hai là không giận ai bao giờ, điều này đúng lời Đức Phật và lời Đức Chúa dạy.

Tôi còn muốn thêm một điều này nữa: chúng ta nên cười, càng cười nhiều càng tốt. Một tiếng cười bằng mười thang thuốc bổ. Thuốc bổ đây là thuốc bổ cả thể xác lẫn tinh thần. Tiếng cười làm thư giãn những nét căng thẳng trên mặt, làm khí huyết dễ lưu thông, làm ta bớt buồn phiền lo lắng.

Ngày xưa bên Pháp có ông Alexandre Rabelais (1495-1663), một nhà hài hước kiêm y sĩ nổi tiếng. Ông thường chữa bệnh bằng tiếng cười. Chuyện kể rằng có một triết gia bị bệnh nhức đầu kinh niên. Ông này đã đi nhiều bác sĩ mà không bác sĩ nào chữa cho ông hết bệnh nhức đầu. Ông tới gặp Rabelais. Rabelais không cho ông uống thuốc nhưng bảo ông tới nào cũng đi xem hài kịch. Quả nhiên chỉ sau một tuần lễ đi xem kịch vui, triết gia kia hết bệnh nhức đầu.

Hiện nay bên Mỹ có tài tử da đen Bill Crosby rất nổi tiếng với các chương trình chọc cười trên TV. Crosby đậu tiến sĩ về Tâm lý học nhưng ông không đi dạy học mà lại đi đóng tuồng chọc cười. Crosby nói một câu rất hay: Trong bất cứ hoàn cảnh nào, dù khó khăn và bi đát cách mấy, nếu ta cười được một tiếng thì coi như vấn đề đã được giải quyết xong một nửa. Rabelais và Crosby quả có lý. Cuộc đời là phù vân, gió thổi mây trôi, tội gì mà ta bám chặt lấy cuộc đời này. Cười lên thôi, thưa các cụ. Cười được bao nhiêu là lại bấy nhiêu. Tiếng cười là liều thuốc trường sinh, đại bổ cho cả thể xác lẫn tinh thần.

Xin kính chúc các cụ năm mới đầy tiếng cười.

TRÀ LŨ

Thế-kỷ tới

Minh-Trang 01-1997

Chỉ còn vài năm nữa
Chấm dứt thế kỷ này
Hai mươi - vừa tròn hẳn
Mà quá nhiều đáng cay

Bao nhiêu lần chinh chiến
Giành nhau mỗi đổi thay
Người ăn người đầy dẫy
Người bức người lưu dầy

Rồi đây thế kỷ tới
Sẽ đổi mới hơn chăng
Người thương người chân thật
Người chia người miếng ăn

Thiên đàng nơi hạ giới
Tất cả cùng góp phần
Đỏ - Vàng - Đen hay Trắng
Một khối bất khả phân

Bao phát minh vĩ đại
Khám phá ngoài không gian
Lẽ nào nơi trái đất
Còn đói rét lầm than

Những nhỏ nhen lừa đảo
Những độc ác gian manh
Những tranh giành như nhớp
Sẽ như sương đầu cành

Con tim tràn ánh sáng
Bác ái và Từ bi
Bao dung hay ích kỷ
Không còn tham-sân-si

Thế kỷ hai mươi mốt
Thế kỷ rục rịch người
Hay khởi đầu trở lại
Bằng kiếp Vượn - Đười ươi !

Minh-Trang

(Gà-lời, Tây-Dức, gửi về liên-lạc)

Nghệ- thuật

Chơi Hoa Thủy-Tiên

Tác giả : Tr. Lê-Văn-Điền

Gìn Vàng Giữ Ngọc

Lời giới-thiệu của Sói Nhí Lê-Văn-Lân

Trong tâm thức Việt-Nam cổ truyền, Thủy-Tiên không chỉ mang ý nghĩa duy nhất là một loại hoa quý, hương sắc vẹn toàn, nở vào mùa Xuân. Thủy-Tiên còn là một hình thức thưởng ngoạn siêu đẳng đã ăn sâu vào phong tục tập quán của dân ta. Vào dịp Tết, trong nhà Việt-Nam trưng bày bích đào, bạch mai, hoàng mai thường cho là trang nhã lắm .. Nhưng giả dụ, đặt một chậu lan hay cầu kỳ hơn một bát sứ hay pha-lê đựng hoa Thủy-Tiên trên một tràng kỷ hay bàn thờ gia tiên thì gia chủ quả xứng đáng là một người sành điệu về nghệ thuật chơi hoa.

Khi đã gọi là chơi...thì chơi món gì cũng phải dụng công. Nhưng chơi đúng điệu cách, chơi lịch lãm, chơi hào sảng, chơi với cách vật trí tri, chơi để di dưỡng tinh thần... thì đương nhiên ngoài thú chơi hoa lan vương giả, người ta phải nhất thiết kể thêm thú chơi Thủy-Tiên.

Nói đến nghệ thuật chơi hoa, tôi không thể không nghĩ đến cây bút NGUYỄN TUẤN... mà nhớ lại Cụ Kép làng Mọc trong truyện Hương Cuội của tác phẩm bát hủ "Vang Bóng Một Thời" của ông: Cụ Kép thường nói với lớp bạn cũ rằng có một vườn hoa là một việc dễ dàng, nhưng đủ thời giờ mà săn sóc đến hoa mới là việc khó. Cụ muốn nói rằng người chơi hoa nhiều khi phải lấy cái chí thành chí tình ra mà đối đãi với giống hoa cỏ không biết lên tiếng kia. Như thế mới phải đạo, cái đạo của người tài tử. Chứ còn gây được một khoảnh vườn, khuôn hoa cỏ về trồng, phó mặc chúng ở giữa trời, dẫu ai chúng ra mưa nắng với thờ ơ, chúng trở bông không biết đến, chúng tàn lụi cũng không hay, thì chơi hoa làm gì cho thêm tội!

Cụ Kép, người đại diện cho tầng lớp nho sĩ xưa, đã cho rằng nghệ thuật chơi hoa là "cái đạo của người tài tử!" Ngẫm lại mà coi sao đúng quá! Nghệ thuật chơi của ĐÔNG PHƯƠNG cổ truyền cốt tủy là phải "thuận thiên

hành đạo". Nghĩa là phải nương theo thiên nhiên mà thi thố cái tài, cái khéo, tỉ mỉ công phu của bàn tay người ta. Ngược lại TÂY PHƯƠNG thì lúc nào cũng muốn tìm hiểu tách bạch, mổ xẻ thiên nhiên để rồi không chế, cốt mưu cầu thỏa mãn cho mục đích sử dụng máy móc của mình qua cái nhân công tuyệt xảo.

Cái triết lý "thuận thiên hành đạo" phải chăng đã được cụ Nhất-Thanh Vũ Văn Khiếu nhắc lại trong cuốn "Đất Lề Quê Thói" của ông về thuật chơi Thủy Tiên trong dịp Xuân về ngoài Bắc thuở xưa: "Ngay từ tháng mười một âm lịch người ta đã lo chuyện di mua, nhiều thì một nấp, ít cũng năm ba củ. Những củ lớn có thể đẹp với nhiều nhánh được lựa chọn để gọt tía, ngâm vào nước, rồi lần lần xén sửa cho các lá phải mọc uốn theo kiểu theo hình như ý muốn, cho những cuống hoa trở ra theo chiều hướng đúng vào thế. Phải theo dõi nghe ngóng thời tiết, phân định thì giờ cho hoa nở đúng ngày mùng một Tết. Gặp lạnh nhiều thì phải cho Thủy Tiên sưởi ấm mới kịp đâm bông đúng kỳ. Gặp tiết trời thỉnh thoảng trở nắng ấm thì phải hãm không cho mọc nở mau bằng cách ban ngày tránh dãi nắng, ban đêm phơi sương lạnh. Những năm gần đây, ướp nước đá, đắp bông gòn, mỗi ngày phải rửa chùi thật sạch, những kẽ lá lách mũi dao tía gọt, rửa cả chum rế cho khéo không giáp gẫy, và hàng ngày phải thay nước thật sạch những bát Thủy Tiên."

Tôi nghĩ giờ đây, có lẽ không ít các cụ Việt-Nam không khỏi bàng hoàng hoài cổ trong lòng, khi nhớ lại cái thú chơi hoa Thủy Tiên cầu kỳ và thanh nhã, mà nay đang dần dà mai một nếu không muốn nói là tuyệt diệt hẳn. Hoài cổ để rồi thờ dài nước tiếc bao nhiêu kỷ niệm vàng son của một thời xưa vang bóng. Chỉ riêng về nghệ thuật dùng dao gọt tía Thủy Tiên ngay từ ngày xưa vốn cũng là một bí quyết của những bàn tay thiện nghệ. Một tay ngang, tay mơ, không sành về cấu trúc của củ Thủy Tiên, chỉ cần một giây phút lơ đãng hay vụng về xấy tay, là có thể làm hỏng thúi cả một giò hoa. Cũng như nàng thiêu-nữ trong bài thơ "Vết Thương Lòng" của thi sĩ tiền chiến Lan Sơn:

*Nắng sớm, em ngồi tía Thủy Tiên,
Hồn em say đắm cảnh thiên nhiên,
Bóng ai thấp thoáng ngoài hiên vắng,
Em đã vô tình với ngẩng lên,
Em với ngưng tay, với ngó ra,
Dao cầm sẵn chạm tới giò hoa,
Giò hoa ngày lụi, mùng hoa úa,*

*Hoa đã vì em chịu khổ-qua,
 Rể tuy trong trắng, lá xanh tươi,
 Mắm, nhánh đều xinh, đẹp mấy mươi,
 Nếu chẳng vì em hoa phải lụi,
 Trời Xuân sao chẳng nhớn như cười!*

- Sách còn bán kèm theo một video tape trình bày sự việc một cách sống động, lớp lang, bảo đảm cho một sự thành công học hỏi đến mức tối đa.

Thuộc lớp tuổi "bản lề" sanh trưởng vào giai đoạn giao thời cũ và mới ở đầu thế kỷ này, ông Lê-Văn-Điền đã viết với một văn phong kim cổ hài hoà, thâm trầm ý nhị, nhưng thực khúc chiết, khoa học, sáng sủa .. khiến độc giả nắm bắt được những điều cốt tủy về bí quyết chơi hoa Thủy Tiên, chẳng hạn như chọn củ Thủy Tiên làm sao? gọt tía thế nào? "hãm" và "thúc" hoa nở ra sao, vân vân..

Sách được viết theo loại song ngữ với Việt văn và Anh văn đã giúp ích không những người ngoại quốc tìm hiểu mà còn cho lớp trẻ Việt-Nam ở hải ngoại dễ học hỏi di sản văn hoá cổ truyền của Việt-Nam.

Thật là một công trình văn hoá độc đáo mà ông Lê-Văn-Điền đã thực hiện trong tinh thần "Gìn Vàng Giữ Ngọc" cho quê hương.

Trong bao nhiêu năm, tôi ngắm nghĩ rằng rất nhiều người Việt Nam, sẵn mang tinh thần hiếu cổ, đã háo hức muốn tìm đọc về bí quyết chơi hoa Thủy Tiên để áp dụng. Tuy nhiên càng tìm đọc bao nhiêu thì càng thất vọng bấy nhiêu. Thực tế lai rai cũng có vài bài báo viết về nghệ thuật chơi hoa này, nhưng rốt cuộc chỉ là những đoạn hư văn mô tả đại khái, phiến diện... Đúng là tình cảnh của một kẻ cầu đạo "vọng mỹ nhân hề thiên nhất phương.." hay là "đã mòn con mắt chân trời dăm dăm..".

Thế rồi, một cơ duyên hạnh kiết đã đến với tôi khi tình cờ được tiếp xúc với ông Lê-Văn-Điền. Ông Lê là một bậc nhân-sĩ cao niên hiện đang cư ngụ tại Houston, Texas (Hoa-Kỳ). Vốn là một người chơi hoa Thủy Tiên từ mấy thập niên nay, ông Lê quả đầy đủ thẩm quyền để viết về nghệ thuật này qua kinh nghiệm cá nhân về kỹ thuật gọt tía, hãm, thúc cũng như qua sự dày công tham bác so sánh với kỹ thuật của người Trung-Hoa... Ông Lê còn là một tâm hồn thiết tha yêu mến và bảo tồn văn hoá Việt-Nam... Do đó, công trình viết cuốn "NGHỆ THUẬT

CHƠI HOA THỦY TIÊN" được khẳng định là nhằm một mục đích vô vị lợi để khôi phục bảo tồn và truyền bá văn hoá nước nhà.

Hoàn cảnh tha hương của đồng bào Việt-Nam ở hải ngoại quả là một điều bất hạnh. Tuy nhiên, như chuyện "Tái Ông mất ngựa" ngày xưa thường nói mà nhu cầu "Gìn Vàng Giữ Ngọc" càng thấm thía đối với di sản tinh thần của tổ tiên. Ở nước ngoài, trong dịp Xuân về, thật là thiên nan vạn nan trong sự tìm kiếm một cành đào, hay một nhánh mai đẹp để trang hoàng đúng với tinh thần Tết cổ truyền. Thế mà bỗng nhiên chúng ta lại có dịp học hỏi về cách chơi hoa Thủy Tiên, mà từ trước đến giờ vẫn được coi là quí phái thanh cao, cầu kỳ, khó thực hiện, thì đây chẳng là điều hạnh kiết hay sao? Hạnh kiết là vì nghệ thuật chơi hoa Thủy Tiên, một bí quyết, bí truyền, một thủ thuật ngoạn chỉ dành riêng cho người sành điệu, bỗng trở thành một nghệ thuật trong tâm tay của những tâm hồn còn thiết tha yêu mến quê hương.

Được kể như là cuốn sách đầu tiên về thể loại này, cuốn "NGHỆ THUẬT CHƠI HOA THỦY TIÊN" của tác-giả Lê-Văn-Điền có những đặc điểm sau :

- Sách có khuôn khổ một "thư sách" (Manual hay Handbook) nên kích thước gọn gàng, tiện lợi, dễ cầm tay tra cứu.
- Kỹ thuật ấn loát chu đáo, kèm theo những bức hình màu rõ ràng, tỉ mỉ, vừa có giá trị về nghệ thuật nhiếp ảnh, coi rất mãn nhãn, vừa có công dụng thuyết minh cho những lời chỉ dẫn cụ thể để áp dụng vào thực tế.

Bác-Sỹ LÊ-VĂN-LÂN, New Jersey.

ĐÍNH-CHÍNH

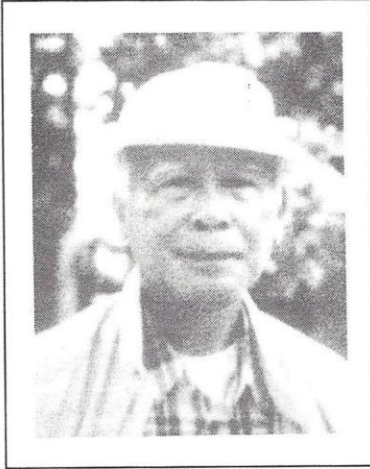
à à à à

Trong bài "Một thời để yêu ..." trong Liên-lạc số 21, giòng thứ 3, ở câu : **Những gì đã xảy ra cách đây vừa tròn ...** " mà Liên-lạc lại đánh máy chữ **Gần** thay vì chữ **cách**, nên câu ấy trở thành équivoque .

Chúng tôi xin tác-giả thứ lỗi về tội bất cẩn này và xin độc-giả xúy xoá cho. Xin tự-nguyện (ráng sức) xin chừa.

Liên-Lạc

Một cái Tết thiệt “Hương đạo”: leo núi Fan-Si-Pan

Những chuyện “hóc búa”

Hồi tháng 10, nhân dịp nói chuyện điện thoại với anh Thoại anh ấy yêu cầu tui “viết cho một bài” cho *Liên Lạc* số Tết. “Viết cho một bài” là một câu mà tui rất ớn nghe, vì nó là một việc mà không biết bao nhiêu người yêu cầu tui mỗi năm. Họ đâu có biết là nếu mỗi năm, hay ba, hay mười năm, chỉ viết một bài thôi, thì để: rút hết ruột ra cho vào đó. Nhưng mà viết hoài hoài, là chuyện khác! Không lẽ chỉ viết một bài một rồi gửi cho tất cả các báo! Như vậy cũng khó coi! Nhưng viết hoài thì lấy chất liệu ở đâu? Kiến thức mình cũng có hạn: mình đâu có phải “omniscient” -- cái gì cũng biết --. Và nhất là về đề tài, làm sao có mãi, muốn là có, nhất là đề tài “ruột” của mình, hay đề tài mà độc giả ưa, thích, thấy bổ ích, đọc không phí thì giờ, hay không buộc phải chê, ghét tác giả!

Nói quanh, anh Thoại đã vì quá nể, quá thương tui mà vô tình đẩy tui vô một thế khá kẹt: buộc tui phải thi lại để lấy cấp hương đạo hạng nhất!!! Thiệt là diên đầu! Nói chuyện hương đạo hoạt động trong năm, nhất là mùa hè thì được. Biết bao nhiêu chuyện nói: nào là chuyện đi cắm trại Bạch

Mã, họp bạn nơi này nơi nọ, ở Hà Đông, ở Hà Nội, Jamboree Soissons 1947 ở Pháp (như anh Thao đã kể). Chớ Tết thì chịu cứng! Tết đâu có phải là dịp mà người Việt, dù tinh thần hương đạo có “cao” đến mấy, có thể bỏ gia đình để mang bị lên lưng đi vô rừng thổi cơm hay chơi trò “cao bồi da đỏ” (Cowboys and Indians)!

Thiệt là khó cho ông xì cút già này! 73 tuổi rồi mà cũng không được yên thân! Bây giờ mới nhớ câu nói mà anh Trần Điền (sau này là thượng nghị sĩ bị giết ở Huế trong dịp Tết Mậu Thân), một trong những trưởng đầu tiên, đã dạy tui là: “scout d’un jour, scout de toujours”, theo nghĩa đen là: vô xì cút là kẹt luôn -- nghĩa là: ở tù chung thân --, nhưng theo nghĩa bóng lại là, như trong Trung Dung: “Đạo bất khả tu du lý giả, khả lý phi Đạo giả” (đã là Đạo thì không thể dời được, dời thì không còn là Đạo nữa). Chẳng ai bắt buộc, chỉ tùy mình có “thành” hay không “thành” mà thôi, nếu mình ý thức được rằng “bất thành vô vật” (nếu không thành tâm và thành thực với mình thì chẳng làm được ất giáp chi hết trong đời). Hương đạo “de toujours” là vậy đó! Chỉ ngưng một phút là bao nhiêu công lao coi như bỏ đi hết. Cái mất không phải là tiền bạc chức tước, nhưng là công đức.

Những câu như vậy, nay nghĩ lại, trong tình trạng xã hội bấy nhầy ngày nay, mới thấy là “hóc búa”! Nó buộc mình phải nghĩ mãi. Nghĩ mãi...Nhưng là hương đạo hạng nhất không lẽ tui bó tay? Đã quá “thất thập” rồi, nên phải “bất du củ” (không vượt ra ngoài khuôn khổ). Cho nên tui phải chứng minh rằng mình là hương đạo hạng nhất thứ thiệt chớ! Và

Tôn-Thất-Thiện

“bất du củ”, tui đã tìm ra chuyện để viết.

Leo núi cao nhất của nước Việt Nam .

Đó là chuyện tui leo núi Phan Si Pan (Pháp ngữ: Fan Si Pan), chuyện “hương đạo”, không phải “chuyện nhà báo” (nói láo ăn tiền) đâu nghe! Chuyện cũ xì đối với tui, quên đi từ lâu rồi, nhưng vì nay bị (anh Thoại) thách thức, mới đem ra kể. Chuyện này xảy ra trong dịp Tết năm 1945, chỉ mấy tuần trước khi Nhật đảo chánh Pháp và Việt Nam bị đẩy vào một giai đoạn biến chuyển lớn.

Chuyện ni là một chuyện “hương đạo” thiệt, của một hương đạo sinh, hay đúng hơn, của một tráng sinh trọng quy tắc “scout d’un jour, scout de toujours”, hay “Đạo bất khả tu du lý giả”, coi việc “đi xì cút” như một cuộc leo núi Phan Si Pan. Núi này là núi cao nhất của nước Việt Nam, cao 3142 thước. Nó thuộc tỉnh Hoàng Liên Sơn ngày nay (Lao Kay trước 1945), cách Hà Nội gần 400 cây số, cách Lao Kay 9 cây số, sát biên giới Việt-Hoa, phải leo hơn nửa ngày trời (khởi hành lúc sáng sớm, đến lúc quá trưa) mới đến đỉnh, và tui là một trong vài người Việt Nam -- chắc khá hiếm hoi -- đã làm chuyện đó. Ngon không! Nếu tui không “đi xì cút” thì sức mấy mà được cơ hội và điểm phúc leo núi Phan Si Pan! Đầu đuôi như sau.

Tết 1945 là Tết đầu tiên mà tui và anh tui, anh Hoàng, tráng sinh trong đoàn của anh Hoàng Đạo Thúy, và một số anh em sinh viên miễn Trung không về ăn Tết ở Huế vì lúc đó đường xá cầu cống bị không quân Mỹ ném bom, hư hại nhiều, đi xe lửa phải qua phà phiền thoái, và nhất là mua cho được vé xe lửa lúc đó là một

chuyện rất khó khăn. Gia đình hiểu vậy nên thông cảm.

Nhưng Tết được nghỉ dài ngày, làm gì đây? Đi cắm trại với ai, và nhất là ở đâu trong thời tiết ướt át, đất dai bùn lầy, vì tháng hai là tháng mưa phùn. Trong tình hình đó, có người trong nhóm bạn anh Hoàng đề nghị đi Sa Pa (Chapa, nơi nghỉ mát miền núi của người Pháp thời đó, như Đà Lạt trong Nam), và leo núi Phan Si Pan.

Leo núi thì tui cho là chuyện thường, vì tui đã leo núi Bạch Mã như chơi (!), và hàng tuần. Lúc đó tui biết rằng núi Phan Si Pan là núi cao nhất nước Việt Nam, nhưng đầu đê nó cao hơn núi Bạch Mã gấp hai lần! Muốn đến đó phải một ngày rưỡi: đi xe lửa từ Hà Nội xuyên qua Việt Trì, Yên Bái, đến Lao Kay (400 cây số: gấp 10 lần đường Huế-Cầu Hai); sau đó, còn phải đi xe buýt, đầu 20-30 cây nữa mới đến Sa Pa. Đầu này tui không nhớ rõ, nhưng ba đầu mà tui nhớ rất rõ là: 1/ lần đầu tui tiếp xúc với người H'Mong, Thái, Tây, Nùng, Dao, v.v... vùng thượng du Bắc Việt, thấy họ rất dễ chịu, 2/ nhờ khí hậu mát, su trởng lên rất tươi tốt, ăn sống "on the spot" (ngay tại vườn rau) rất ngọt, và 3/ lần đầu tui thấy tuyết, vì ngày tui đến đó có tuyết rơi, nhưng nay nghĩ lại, đó chỉ lai rai so với tuyết mà tui thấy sau này ở Thụy sĩ, và "peanuts" so với "tempêtes de neige" mà tui mục kích trong 20 năm qua ở xứ Canada này.

Ngũ nhân đồng hành.

Nhưng tui nóng vô đề, quên nói đến mấy người "đồng hành" (tất hữu ngã sự) của tui lúc đó. Ngoài anh Hoàng, có anh Đặng Văn Việt, sau này nổi tiếng ở trận Cao-Bằng-Lạng năm 1950, và được gọi là "đệ tứ lộ vương" (vua đường số 4) vì anh ấy là một người chỉ huy quan trọng trong mấy trận đánh lớn đầu tiên xảy ra trên đường số 4 chạy dọc biên giới Việt-Hoa, trong đó quân Việt đánh quân Pháp đại bại. Nay anh ấy về hưu với

quân hàm đại tá, rất nghèo, và phải đi bỏ bánh cho các quán ăn mỗi ngày để sinh sống "như nhân dân". Hồi đó anh đang học Đại học Y khoa Hà Nội, hình như năm thứ 2. Trước đó, anh học trường Khải Định, và sau khi Nhật đảo chính Pháp, thời Chính phủ Trần Trọng Kim, học trường Tiên Tuyển ở Huế cùng với anh tui.

Một người nữa tui không nhớ rõ lắm. Nếu tui không lầm, đó là anh Nguyễn Kèn, sau này nổi tiếng là chỉ huy quân sự dõng, và là đại diện chính quyền Hà Nội tại Ủy Ban quân sự Pháp-Việt về trao đổi tù binh ở Tunnel Giã/Điện Biên Phủ, tiếp theo Hội nghị Genève tháng 7 1954. Sau này anh giữ chức lớn trong quân đội Miền Bắc. Anh ấy cũng là học sinh trường Khải Định và trường Thanh Niên Tiên Tuyển với anh Hoàng. Mà hình như cũng là tráng sinh.

Một người nữa là anh Trần Tiêu Diêu, sau này lấy tên là Hoàng Xuân Tỳ, làm lớn trong quân đội và chính quyền cộng sản. Anh ấy cùng học một khóa huynh trưởng với tui ở trại Bạch Mã năm 1944, ở chung một đội. Nhưng anh theo cộng sản mà tui không hề hay biết. Lúc ở Lao Kay, anh hỏi tui có muốn qua Tàu học quân sự không, và nhất là tháng 8 năm 1945, lúc đảo chính anh là người đầu tiên nói cho tui biết Hồ Chí Minh là Nguyễn Ái Quốc, và trả lời một thắc mắc của tui về bạo động, anh nói: "cách mạng thì phải đổ máu chứ!", và nhờ đó tui mới có một ý niệm rõ ràng về "cách mạng", và Việt Nam sẽ đi về đâu.

Còn một, hay hai, người nữa, mà nay tui không nhớ rõ: là anh Thường, và? anh Uy. Nhưng đều này không quan trọng lắm. Dù là một hay hai, hay ai, cũng là bạn thân của anh tui cả.

Nếm mùi lạnh và tuyết lần đầu tiên.

Sau khi quyết định thì tui được bảo là phải sắm đồ "chắc" để leo núi, đặc

biệt là giày, và để phòng lạnh. Ngoài áo ấm và một đôi giày da kiểu nhà binh dưới có đóng đinh, tui tậu thêm một đôi gants bằng laine. Nhưng, khi lên đến đỉnh núi mới thấy là tuy vậy vẫn lạnh, nhất là ban đêm: ở độ cao 3142 thước hàn độ tất nhiên dưới 0.....Sau tuyết, tui được nếm mùi dưới 0 độ lần đầu tiên trong đời tui! Lúc nấu cơm tui, gần lửa mà vẫn run cầm cập!

Một hiện chứng lạnh là suốt đường lên núi lau sậy mọc đầy và rất sát, nhưng không có cây lớn, rõ ràng là vì núi cao, đầy mây mù (không rõ là mây hay sương mù). Và về loài thú, thì ngoài chuột ban đêm chui vào nhà trú của chúng tui để kiếm ăn, chúng tui không gặp loại thú gì khác. Rõ ràng là chuột không có gì ăn, nên lục lạo rất ráo riết, và ở ngoài nhà trú, phân của chúng tôi chúng cũng ăn tuốt, không còn để sót một tí nào!

Chúng tôi mất hơn nửa ngày trời mới lên đến đỉnh núi, và may ở đó có một cái nhà trú bằng gỗ, khá kiên cố nhưng sơ sài, kiểu "cabins" thường thấy ở trong cảnh những vùng quê trong các phim cao bồi Mỹ. Chúng tôi ngủ ở đó một đêm -- lạnh run cầm cập -- và hôm sau thì hạ sơn. Lúc về đến Lao Kay, như tui nói ở trên, anh Diêu hỏi tui có muốn học quân sự không, nghĩa là lên vượt biên giới qua Tàu (cách Việt Nam chỉ một con sông nhỏ) và gia nhập hàng ngũ "cách mạng" ở đó. Nhưng tính tui thận trọng, và lúc đó, tuy còn trẻ, tui đã quan niệm rằng muốn làm chi cũng phải có kiến thức, nên nếu có cơ hội và điều kiện học, phải học cho xong rồi hãy tính chuyện khác. Thêm nữa, tui cũng chưa hề nghe anh Bửu chủ trương bỏ học để làm chuyện gì khác. Do đó, tui từ chối. Nếu tui "Ừ", thì cuộc đời của tui đã đổi khác.....: tui sẽ khó tôn trọng quy tắc "scout d'un jour, scout de toujours", cùng "Đạo bất khả tu du lý giả...", không đạt được "Phan Si Pan" (cao đỉnh) trong một số lãnh vực, và

không giữ nguyên vẹn được ba lời hứa của người hướng đạo cho tới ngày nay. Nhưng trong những gì xảy ra chắc cũng có phần số mạng trong đó.

Một ý niệm triết lý về “hướng đạo”.

Nói đến “tính”, đến “Đạo”, đến “mạng”, làm tui nghĩ đến câu trong Trung Dung: “ Thiên mệnh chi vị tính, xuất tính chi vị Đạo, tu Đạo chi vị giáo”, và có thêm một quan niệm triết lý về hướng đạo.

Chỉ căn cứ trên quyển *Scouting For Boys* của B.P., người hướng đạo thường được quan niệm như là một người dò đường và dẫn đường. Nhưng ở lứa tuổi tui, nay ngoài 70, và theo Nho học, thì thất thập “tùy tâm nhi sở dục”, nghĩa là phải làm theo “tâm” của mình (hiểu theo nghĩa rộng là “nội tâm” -- cả tâm lẫn trí -- và kinh nghiệm mấy chục năm “đi xì cút”) thay vì căn cứ trên những gì sách vở và người ta nói, thì tui thấy danh từ “hướng đạo” còn có một nghĩa khác, có thể nói là ở cấp thượng sách, thượng đạo, thượng trí. Đó là “hướng đạo” cũng phải hiểu thêm là “hướng về Đạo”, tìm một con đường cho chính mình -- hướng thượng --, thay vì chỉ dẫn đường cho người khác.

“Đạo” đây tui không hiểu theo nghĩa tôn giáo, mà là đạo đức, đạo lý, đặt cho cuộc sống, hành vi và tác phong mình những mục tiêu cao cả, một lý tưởng cao thượng, luôn luôn thận trọng, như người quân tử của Khổng Tử, “bất tu du lý” Đạo -- con đường hướng thượng của mình --, và vì vậy phải luôn luôn “giới thận hồ kỳ sở bất đồ, khủng cụ hồ kỳ sở bất văn” (vẫn phải thận trọng cư xử dằng hoàng dù là không thấy ai đang nhìn, đang nghe mình). Tuy không phải là tôn giáo, văn chương hay nghệ thuật, chân trời của nó vẫn là Chân, Thiện, Mỹ.

Nhìn vấn đề như vậy, nghĩa là nhìn sâu vào những gì mà tui đã được học của cha mẹ, của thầy, của các trường,

“hướng đạo” có một ý nghĩa rộng lớn, thâm thúy, phong phú và quý báu hơn nhiều. Như vậy là *hướng* Đạo -- hướng về Đạo --, là thụ giáo, là theo đúng mệnh, phát được cái tính của mình, là theo được cái lý thiên nhiên. Đây là giải thích, mà tui cho là rất cao siêu và rất hữu lý, của Cụ Phan Bội Châu (trong *Khổng Học Đăng*) về câu: “Thiên mệnh chi vị tính, xuất tính chi vị Đạo, tu Đạo chi vị giáo”.

Đây có thể là một đề tài để suy niệm đêm giao thừa, lúc tiễn đưa ông Táo lên châu Trời, và rước ông bà về ăn tết với gia đình mình, và sau đó giải thích cho các người trẻ: “hướng đạo” là gì....., và làm sao ta có thể móc ghép nó vào triết lý, và đạo đức Á Đông của chúng ta một cách gọn gàng, mỹ mãn, để bác bỏ quan niệm cho rằng “hướng đạo là gián điệp của Anh quốc”.

Nhờ anh Thoại, có dịp nhìn lại mấy chục năm “đi xì cút”, tui mới thấy rõ ràng sự liên hệ giữa việc tui trèo núi Phan Si Pan vào dịp Tết cách đây 50 năm, tính tình tui, số mạng tui, giáo dục tui được thâm nhận, và quan niệm triết lý về hướng đạo của tui ngày nay: người hướng đạo vừa là một người dẫn đường, vừa là một người tìm Đạo. Thiệt là đúng với giáo huấn của Đại Học về “thần dân”: “Đại học chi đại đạo giả, tại minh minh đức, tại thần dân, tại chí ư thứ dân, nhất thị giai dĩ tu thân vi bản”! (“Thiên tử” đây nên hiểu là huynh trưởng, “thứ dân” đây là hướng đạo sinh). Câu này tương đương với câu trong Kinh Thánh: “Charité bien ordonnée commence par soi même / Charity begins at home” (Muốn giúp người, trước hết phải lo sao cho bản thân mình dằng hoàng trước).

Vậy ta có thể kết luận rằng: Không có Đông, không có Tây, chỉ có hữu Đạo hoặc vô Đạo! Người lý tưởng -- người hùng -- là người “hữu Đạo”. Kipling còn sống chắc phải OK từ tưởng này vì người hùng này là

“strong man” trong bài thơ East-West của ông ta (There is neither East nor West.....When two strong men come face to face, though they come from the end of the Earth”!)

Đối với hướng đạo, lý tưởng là tự trau dồi làm sao để trở thành người hùng, hiểu theo nghĩa “hữu Đạo”. Được vậy là đạt “Phan Si Pan” (cao đỉnh).

(Viết nhân dịp Tết Đinh-Sửu)
Tên-Thất-Thiện

Thành-lập Liên-Đoàn mới tại Melbourne.

Liên-Đoàn Yết-Kiều vừa được thành-lập tại Melbourn và ngày 01-12-1996 vừa qua.

Tân Liên-đoàn ghi danh với Hội Hướng-đạo Úc, Tiểu-bang Victoria với danh xưng “The First Vietnamese Sea Scout Group” là đơn-vị Hải-đoàn đầu tiên của Việt-nam tại Úc-châu. Liên-đoàn được sự hướng-dẫn của quý Trưởng Trần-Như-Hùng, Tr. Trần-văn-Cư và Tr. Đặng-Quốc-Hung.

Phong-trào Hướng-đạo Trưởng-niên thân-ái chúc Liên-đoàn Yết-Kiều đến đúng Đích theo hướng la-bàn đã chỉ và đạt mọi dự-tính của các Huynh-trưởng phụ-trách.

Hoan hô !

HUẾ: CUỘC CHƠI HƯƠNG-ĐẠO GIỮA 2 THẬP-NIÊN 40-50

Bửu Sao

Vào dịp hè năm 1942, khoảng 5.000 hương-đạo-sinh đã từ các nơi đến cố đô Huế dự trại liên đạo Đông dương được tổ chức trên đồi Vạn Niên sau núi Ngự Bình. Trại liên đạo này được gắn liền với một kỷ vật tuy bé nhỏ nhưng là một biểu tượng quý hiếm: một chiếc cặp da hươu đựng bản đồ quân sự. Huỳnh trưởng Tạ Quang Bửu liên đạo trưởng liên Đông dương đã tặng kỷ vật này cho Đoàn Nguyễn Trường Tộ, đoàn số 12 Huế, làm vật kỷ-niệm nhân dịp trại Liên đạo này.

Đoàn Nguyễn Trường Tộ gồm những thiếu sinh người Việt mà các HT Tạ Quang Bửu, Doãn Đức Thoang và Phan Như Ngân đã tách rời từ đoàn Lyautey là đoàn hương đạo đầu tiên Huế mà số đông là người Pháp. Đoàn Lyautey được thành lập tại trường Thiên Hựu, Institut de là Providence, do các HT Béraud, Niedrist, Tạ Quang Bửu với cha G. Lefas làm tuyên úy.

Là đoàn hương đạo công giáo duy nhất của kinh thành, tuy đã tách rời khỏi đoàn Lyautey nhưng chúng tôi vẫn thuộc cơ chế «scout de France» nên thường đến sinh hoạt với đoàn này, nhất là trong các đêm lửa trại và vào dịp lễ thánh Georges là quan thầy của hội Hương đạo Pháp. Vào hồi đó một luồng gió ái quốc đã nhẹ lướt trên giới trẻ Việt Nam qua các dịp họp bạn. Tôi còn nhớ, trong một trại liên đạo được tổ chức tại cố đô, anh trưởng phụ trách việc thượng kỳ đã ngang nhiên xé mảnh cờ Pháp ra khỏi là «cờ vàng», tục gọi là «cờ bảo hộ», làm cho mọi người một phen tái mặt. Nhưng tinh thần hương đạo đã lướt thắng vì sau đó cơ quan mật thám của ông Sogny đã không dả động gì đến đám thanh thiếu niên học hách nhất trí này, vì giới trẻ Pháp Nam vẫn nhất trí là ở trại hương đạo không có ai «bảo hộ» ai cả ! Vào các năm 1943-1944 chính phủ Bảo Hộ Pháp phát động phong trào JEF (Jeunesse Empire Francais) do ông Ducouroy điều khiển. Các đoàn hương đạo Huế cũng phải gia

nhập phong trào này. Trong các dịp diễu hành, nhằm biểu dương lực lượng trước phong trào JEF, khi đi dưới vòm cửa Thượng Tứ và trước khán đài danh dự các đoàn hương đạo đồng thanh hô lớn «Hương đạo! sẵn!» đồng thời chào tay ba ngón thay vì lối «salut olympique» như lệ buộc. Các quan Pháp lắc đầu. Ông Ducouroy bắt Đạo Trưởng Phan Như Ngân tập hợp 12 đoàn hương đạo Huế tại vận động trường thành phố để lên lớp, nhân dịp tặng Đạo Trưởng Phan Như Ngân một tấm plaque JEF khá đẹp. Một tráng sinh chỉ ngay vào tấm plaque JEF bảo: «gắn tấm plaque này vào yên xe đạp trông cũng được lắm đấy! »

Vào những năm này các dịp lửa trại đã tạo cơ hội để giới trẻ biểu dương tinh thần ái quốc, với những kịch bản đượm màu sắc lịch sử dân tộc như «Nửa Đêm Truyền Hịch», «Anh Hùng Nguyễn Tri Phương»... cùng những bài anh hùng ca «Bạch Đằng Giang, Bóng Cờ Lau, Nước Non Lam Sơn, Gò Đống Đa » ...

Năm 1942, tôi vào học lớp huitième, trường Thiên Hựu Huế, bài hát đầu tiên học được tại sân vận động của trường là:

«Maréchal, nous voilà!

Devant toi le sauveur de la France»

và bài hát cuối cùng được anh Hồ Sĩ Hiệp cùng các bạn hương đạo đoàn Lyautey, Providence truyền miệng cho vào đầu năm 1944 là bài *Marche Des Etudiants (Sinh viên Hành khúc):*

«Etudiants! Du sol l'appel tenace,

Pressant et fort, retentit dans l'espace!»

Với lời ca tiếng Việt bài hát này sẽ được đổi lời để thành bài quốc ca của chính thể Việt Nam Cộng Hòa từ năm 1945 cho đến bây giờ Trong vòng 3 năm, qua cuộc chơi hương đạo giới trẻ Việt Nam đã thức tỉnh để nhận định rõ đối tượng của lời thề «Tôi viện danh dự thề quyết Phụng sự Thiên Chúa, Giáo Hội và Tổ Quốc. »

Đoàn Nguyễn Trường Tộ được cha Gagné, giám đốc trung tâm văn hóa L'Accueil, cấp cho hai phòng dưới những bậc tam cấp của khán đài trung tâm để làm nơi sinh hoạt. Cứ vào những chiều thứ năm và thứ bảy, hai đội Sóc và Ong, chúng tôi đến sinh hoạt và trang trí.

Vào vụ hè 1944 chúng tôi dự trại đạo Bạch Mã, gọi là «trại trường». Mỗi đội phải đi đốn tre làm nhà sàn theo lối người Thượng. Khổ nhất là số tre không đủ, mỗi đội sinh phải kê lưng trên hai thanh tre ọp ẹp làm ds Phan Thiện Vinh (San Jose) nửa đêm ngồi nhóm dậy nhắc nhở anh em bận sau nên mang theo giường chiếu đầy đủ hơn. Còn có cảm giác lạnh lùng khó chịu hơn khi đi trong rừng mấy con vắt từ những khóm cây nhảy thót vào đùi hút máu cho đến khi thân chúng tròn như quả bóng các nạn nhân mới cảm thấy được. Trong dịp trại này các đội sinh đã nốt gót Vương An Triêm giết gà giữ nguyên lông bao đất sét quăng vào lửa đốt cho đến khi đất sét biến thành gạch, rồi đập vỡ ra. Trên học thuyết lông phải đi đường lông, thịt đi đường thịt, nhưng trong thực tế các đội sinh đã có một châu thượng thức món gà hầm khô trộn lẫn với đất sét ... ngon ơ là ngon!

Vào ngày 9 tháng 3 năm 1945, một biến cố lịch sử đã xảy ra mà người dân Huế đã đoán biết với câu vè được truyền miệng từ trước đấy:

«Bao giờ đường ngọt nước cay;

Gánh dừa lon gạo thăng Tây vào tù!» (1)

Sau cuộc đảo chính ngày 9 tháng 3 năm 1945 trường Thiên Hựu bị quân đội Nhật chiếm, học sinh được chuyển sang trường Khải Định. Rồi đến cuộc cách mạng mùa thu (tháng 8/1945) sinh hoạt văn hóa và xã-hội của lớp thanh thiếu niên không còn được như trước nữa. Trong các đoàn Hướng đạo chẳng hạn, cứ mỗi trại đoàn lại có một ông công an đến dự kiến vào các buổi lửa trại. Ở trường thì lơ nhố những ông cán bộ đến thuyết trình về *chính sách cởi mở của chính phủ*. Có ông Thu Sơn đến giảng một bài về *bọn trí thức có học mà không có dùng, lại thích hứng bốc tử, đại bất tiện!* Những lời lẽ ví von này hầu như đã khiến các học sinh lơi là trong việc học, rồi từng đoàn từng nhóm đồng ca bài «*xếp bút nghiên lên đường tranh đấu*», đăng tên vào bộ đội đi «cứu quốc». Vào tháng 12 năm 1946, khi Hiệp định sơ bộ Việt-Pháp bị đôi bên vi phạm, trường Khải Định lại phải di tản ra Nghệ An, Phạm Trọng đội trưởng đội Sóc và tôi, đội trưởng đội Ong, chúng tôi cùng chạy ra Vinh: Phạm Trọng gia nhập bộ đội, tôi xin nhập học trường trung học Phan

Sinh (Collège Séraphique). Đến cuối tháng 12 đội trưởng Phạm Trọng đến thăm tôi trong bộ đồ kaki đã ngả màu, đầu nón cối, chân dép râu, vai mang súng Garant sét ri, bên hông đeo toong teng chiếc cặp da hươu đựng bản đồ quân sự. Tôi nhìn bảo:

- Cặp da hươu này đang đưa «toa» vào một cuộc chơi lớn thật đấy!

Sang năm 1947 dt Phạm Trọng bị tử thương tại Quảng Trị trong lúc dẫn tiểu đội đột nhập một đồn lính Pháp; đồng thời tôi nhận được tin huynh trưởng Doãn Đức Thoang, đoàn trưởng Nguyễn Trường Tộ, bị Việt Minh hành quyết tại Quảng Ngãi. Hai năm trước đó anh Doãn Đức Thoang bàn giao đoàn Nguyễn Trường Tộ lại cho ĐT Phan Như Ngân, để đi nhậm chức tri huyện tại Quảng Ngãi. Còn anh Sằng, phó đoàn, hồi ấy học lớp đệ nhất trường Khải Định thì gia nhập đoàn Thanh Niên Tiền Tuyến vào Nam đánh Pháp rồi biệt tích luôn.

Đến Vinh được mấy tháng thì lệnh trường kỳ kháng chiến chống Pháp được ban ra. Các anh em chúng tôi bị kẹt cứng ở khu tư, mất hẳn liên lạc với gia đình ở bên «TỀ». Nhưng bấy giờ được sống cùng một cỗi với các vị đàn anh khả kính như Tạ Quang Bửu, Hoàng Đạo Thúy, Nguyễn Mạnh Tường, tuy không gặp mặt nhưng cũng đã cảm thấy bớt cô đơn trong cảnh thiếu vắng tình người dưới chế độ *Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, Độc Lập Tự Do Hạnh Phúc*. Mấy tác phẩm của G.S. Nguyễn Mạnh Tường: *Sourires et larmes d'Une Jeunesse, Apprentissage de la Méditerranée* là loại sách đầu giường, đã giúp giới trẻ chúng tôi un đúc được niềm tin nơi một nguồn văn hóa nhân bản vẫn không mai một, tuy ở nơi xứ cù Hồ, cù Mác.

Đến ngày 10 tháng 7 năm 1954, tại Genève, cuộc chiến chống Pháp chấm dứt. Huynh trưởng Tạ Quang Bửu, bấy giờ là Bộ Trưởng Bộ Quốc Phòng chính phủ Hồ Chí Minh, đặt chữ ký dưới bản Hiệp Định ngưng chiến. Tôi mừng tượng huynh trưởng

(1) Đầu năm 1945 là năm đói, một lon gạo giá một đồng (có hình người đàn bà gánh dừa). Đường cát vàng tương đối rẻ được dân chúng đem làm kẹo gừng ăn để cầm hơi.

rút ra một bản đồ nước Việt Nam từ chiếc cặp da hươu mang bên mình như tại đồi Vạn Niên cách 12 năm về trước, rồi trải dài chiếc bản đồ trên bàn hội nghị. Ở vĩ tuyến 17 trên bản đồ, một lần đỏ như một làn máu chảy dài trên con sông Bến Hải làm ranh giới giữa đôi bên ...

Cuộc Chơi Hương đạo gồm có những cuộc chơi lớn tiếp diễn trong đời người. Vào ngày 20 tháng bảy năm 1954, một cuộc chơi lớn đã kết thúc. Theo sau là những cuộc chơi lớn khác với nhiều lớp người trẻ đang lên, lần này họ không chết giả đò mà chết

thật. Làn ranh giới ở vĩ-tuyến 17 đã ngăn cách những bạn cũ, những kỷ niệm, những mối ưu tư vàng thau lẫn lộn của bao lớp thanh thiếu niên Việt Nam hầu như đã đánh lạc mất địa bàn mình nên không còn biết định hướng. Cuộc bôn ba từ các năm ấy đã giúp các bạn còn sống sót định hướng lại cuộc đời để được sống thật, sống thẳng, sống hiên ngang theo 3 lời hứa và 10 điều luật hương đạo. Nếu họ chưa mất mạng thì họ cũng đã mất mát rất nhiều nhưng vẫn còn bảo toàn được một vài giá trị căn bản của niềm tin.

BỬU SAO

Chúc Mừng

Nhận được tin vui: Anh Chị Nguyễn-Văn-Thuất
sẽ làm lễ Vu-quy cho Trưởng nữ:

Nguyễn-Thị-Giang-Tiên

Đẹp duyên cùng Cậu: *Nguyễn-đình-Thi*
Trưởng-nam của Ông Bà Nguyễn-đình-Khuê
(Kingsrove, Australia).

Hôn-lễ cử-hành ngày 25-1-1997 tại Úc-châu.

Nhân dịp na y, Chúng tôi xin gửi lời mừng Anh Chị
Thuất và ước mong hai cháu Tiên-Thư suốt đời
Hạnh-Phúc bên nhau.

Phong-trào Hương-Đạo Trưởng-niên
Anh Chị Em phụ-trách báo Liên-Lạc

Cám Ơn

Liên-lạc nhận được message sau đây của Tr.
Nguyễn-Dức-Dziên, tức "Chồn chăm lo", tức Alpha
13, ở Seattle nhờ đăng như sau:

" Trong thời gian vừa qua, tôi bị bệnh thành linh,
khẩn cấp đưa vào Bệnh-viện , tưởng là đi tìm
"dấu vết cuối đường", may nhờ Ôn Trên nên đã
qua khỏi. Hiện còn đang dưỡng bệnh.

Chúng tôi đã nhận được rất nhiều chân-tình của
Anh Chị Em Hương-đạo, các Trưởng, Bạn đọc
"Trang Sinh hoạt Hương-đạo" từ bốn phương đưa
đến : vào viếng thăm, điện-thoại, thư chúc lành,
đến uỷ-lạo, tỏ lời kích-lệ,

Trước những tấm lòng thương mến quý hoá đã tỏ
bày, kính xin Quý Trưởng, các anh chị em
HĐS/HĐVN, các Bạn đọc Trang Sinh-hoạt H.Đ.
nhận nơi đây lòng tri-ân sâu đậm của Chúng tôi
và xin nguyện sẽ cố gắng hơn nữa để khỏi phụ
lòng Tin Yêu của Quý Vị."

Nguyễn-Dức-Dziên

Hướng-Đạo Trưởng-niên Melbourne - Victoria đã thành hình.

Một buổi họp nhằm mục-đích thành-lập H.Đ. Trưởng-niên Victoria đã được tổ-chức lúc 3 giờ chiều ngày Chủ-nhật 27-10-96 tại Đoàn-quán Quang-trung.

Tham-dự gồm 12 vị, thuộc các thành-phần Phụ-Huynh, Thân-hữu và các H.Đ. có thâm-niên trên ...

MỘT NGÀY HƯỚNG-ĐẠO.

Tr. Phạm-văn-Chương, LĐT Quang-Trung Chủ-trì buổi họp chào mừng các người đến tham-dự, nêu rõ mục-đích và mở đầu chương-trình thảo-luận về đề tài :Mục-đích của Phong-trào H.Đ. Trưởng-niên. Rất nhiều vị đã đóng góp ý-kiến, tán-thành chủ-trương và đi đến quyết-định chung như sau :

* Hướng-đạo Trưởng-niên là một Cơ-cấu của Phong-trào Hướng-đạo Việt-Nam

* Không qui-định tuổi tác, nam hay nữ, ít nhất ở vào tuổi Tráng.

* Không nhất thiết phải từng là H.Đ., miễn "Biết" và "Yêu Thích" Phong-trào H.Đ.

* Mục-đích chính là ngồi lại với nhau, trao đổi kinh-nghiệm và tìm mọi cách giúp đỡ các đơn-vị HĐVN hiện đang sinh-hoạt tại Vùng mình.

* Danh-xưng là : Xóm Melbourne- Victoria (Uc-châu).

Thành-phần Ban Điều-hành của Xóm như sau :

Tiên-chỉ : Tr. Hoàng-Hội

Thứ-chỉ Miền Nam:Tr. Lê-Hữu-Dinh

Thứ-chỉ Miền Tây:Tr. Vương Tôn- Kiệt

Thứ-quỹ : Tr.Lê-Thị Kim-Biên

Mô Làng : Tr. Phạm-văn-Chương

Buổi họp đã thành-công mỹ mãn trong -
bầu không-khí vui vẻ, thân mật và kết
thúc lúc 5 giờ 15 phút cùng ngày. Phiên
họp kế tiếp dự trù vào đầu năm 1997.

Ban điều-hành Xóm Melbourne-Victoria kính mời Quý Vị còn thiết tha với Phong-trào H.Đ. hãy gia-nhập Xóm để "Càng đông chúng ta càng vui" và góp phần giúp đỡ các đơn-vị Hướng-Đạo Việt-Nam đang hoạt-động trong Vùng mình. CHÚNG TÔI XIN MỞ RỘNG VÒNG TAY ĐÓN MỜI.

Ruát là Hướng-đạo Trưởng-niên Vùng Melbourne-Victoria đã thành-hình rồi, do Cụ Tiên-chỉ họ Hoàng (ancien C.P. des Coqs Vinh, 1936) phát cơ và Quan Mỡ họ Phạm đánh trống thổi kèn. Và nơi xứ Tuyết mù trời này thì ... Ngựa đang vỗ tay reo vui !! Hình chụp 11 vị (+1 vị chụp hình), Cụ Tiên-chỉ (đeo kính) đang bàn với riêng với Quan Mỡ (mang khăn quàng) : Răng không thấy ... dọn trà bánh chi cả ?!

TRẠI HỌP BẠN HƯỚNG-ĐẠO VIỆT-NAM CUỐI NĂM 1996 TẠI NAM ÚC-CHÂU.

TRẠI "NGUỒN SỐNG" TẠI ADELAIDE

Trại họp mặt trưởng, tráng và thanh sinh tại Úc Đại Lợi đã được tổ chức từ 27 đến 30-12-96 tại đất trại Woodhouse thuộc tiểu bang Nam Úc. Đây là một trại trường rộng độ 50 mẫu tây với nhiều bãi cỏ, đồi dốc, suối và cây cối cùng tiện nghi rất đầy đủ.

119 trại sinh đến từ Brisbane, Sydney, Melbourne, Canberra và Adelaide đã tham dự trại. Đông đảo nhất là từ Liên Đoàn Thăng Long ở Melbourne. Có 4 thanh sinh từ Melbourne đã đạp xe vượt trên 700 km để dự trại, tạo cho không khí trại thêm sôi động ngay từ phút đầu.

Lễ khai mạc đã được cử hành vào sáng 28-12-96 với sự hiện diện của toàn thể trại sinh và đông đảo quý vị Đại diện tôn giáo và các đoàn thể cùng Ban Chấp Hành Cộng Đồng Người Việt Tự Do tại Adelaide. Trưởng Tổng Ủy Viên Hội Hướng Đạo Úc tại Nam Úc, đã hướng dẫn phái đoàn của Hội gồm nhiều uỷ viên và đạo trưởng. Về phía HĐVN còn sự hiện diện của Trưởng Nguyễn Văn Thuật, Phó chủ tịch Ban Thường Vụ Hội Đồng Trung Ương và một số cựu huynh trưởng.

Trưởng cao niên Lê Thị Trúc thay mặt Ban Điều Hành Trại đã chào mừng toàn thể trại sinh và cảm ơn quan khách. Tiếp theo, Trưởng Tổng Ủy Viên Hội Hướng Đạo Úc tại tiểu bang South Australia đã bày tỏ niềm vui của Hội được đón tiếp các trưởng, tráng và thanh sinh HĐVN từ các tiểu bang khác, đến cắm trại tại Nam Úc. Ông Nguyễn Ngọc Tân, Chủ tịch Cộng Đồng Người Việt Tự Do tại South Australia đã ca ngợi những đóng góp của HĐVN trong cộng đồng và bày tỏ sự sẵn sàng ủng hộ của cộng đồng dành cho Phong trào.

Các quan khách sau đó đã đi thăm khu cắm trại của từng đơn vị và chụp hình lưu niệm với trại sinh, trước khi được mời dùng bữa ăn trưa tại trại.

Vào buổi tối, đêm văn nghệ tại hội trường Woodville đã là một cơ hội thuận tiện để các "nghệ sĩ HĐVN" thi thố tài nghệ và giới thiệu Phong Trào với cộng đồng. Tiết mục "Đố Vui Thể Dục" do các ấu sinh trình diễn đã mời gọi được sự tham dự của trẻ em trong hội trường nên đã làm cho bầu không khí thật sôi động. Võ kịch "Trách Nhiệm Về Ai" của Tráng đoàn Hôn Việt Melbourne diễn tả những khắc khoải của tuổi trẻ trước những cám dỗ của xã hội hiện tại. Các điệu múa, đồng ca, đơn ca... của các đơn vị và thân hữu đã giúp cho đêm văn nghệ thật phong phú. Nhân dịp này,

Ban Tổ Chức Trại cũng đã xổ các số trúng cho các vé số gây quỹ cho trại.

Trưởng Vũ Đức Tuynh, thay mặt Ban Tổ Chức đã cảm ơn đồng bào và thân hữu đã đến tham dự buổi trình diễn văn nghệ.

Trong hai ngày 29 và 30-12-96, toàn trại đã đi thăm qua thành phố Adelaide và các địa điểm nổi tiếng lân cận như thung lũng sản xuất rượu nho Barossa Valley, Whispering Wall... kể cả khu nông trại trù phú của người Việt tại Virginia.

Các buổi thảo luận chung, sinh hoạt thân hữu và các hoạt động thử thách tại Challenge Hill đã khiến cho trại thêm hào hứng và là một kỷ niệm khó quên cho toàn thể trại sinh.

Nhìn chung trại họp mặt "Nguồn Sống" tại Adelaide đã tạo được không khí nhộn nhịp và phấn khởi cho sinh hoạt giới trẻ và HĐVN tại tiểu bang Nam Úc và chắc chắn cũng đã là một kỷ niệm rất đáng nhớ của toàn thể trại sinh. Một điểm son đáng được nêu ra là các phụ huynh Hướng Đạo Sinh và thân hữu đã tích cực góp nhiều công sức, giúp trại đạt được kết quả như ý.

Liên-Lạc : Nhân dịp này, xin có lời Mừng Trại Họp Bạn thành công. Xin gửi lời thân-phục Tr. Trúc-Lê và Tr. Nghiệp cũng như Ban Tổ-chức Trại.

Ban Tổ-chức Trại Hòp-bạn H.Đ. Nam Úc (12-1996)
(Từ trái qua : Các Trưởng : 1-Trúc-Lê, 2-không rõ, 3-Thi,
4-Tâm (Sydney), 5- Tâm (Adelaide), 6-Tuynh, 7-Soi,
8-Thủy, 9-Nghiệp.)

Một buổi họp phối-hợp đáng mơ-ước:
Các Trưởng thuộc Liên-đoàn Thăng-Long
đang thảo-luận với Phụ-huynh về đề-tài:
'Làm thế nào hướng-dẫn các con em trở
thành những thanh-niên V.N. hữu-ích.'
(Mùa Thu 1996)

Liên Xóm Ottawa - Montréal và Liên-đoàn Hưởng-đạo Montréal vui Giáng-sinh.

Ngày 22-12-1996, Liên-xóm Trưởng-niên Ottawa-Montréal cùng tổ-chức Lễ Mừng Giáng-sinh, Năm mới dương-lịch chung với Liên-đoàn Hưởng-đạo V.N ở Montréal.

Hôm ấy, trời lạnh -15độ C (dưới 0), tuyết rơi thật nhiều, nhưng trong lòng anh chị em H.Đ. Già cũng như Trẻ, ai cũng thấy ấm lòng chi lạ.

Chương-trình dự-định bắt đầu vào lúc 11 giờ trưa, nhưng đợi xe của Phái-đoàn Ottawa đến trễ, vì lộn địa-chỉ, nên chậm hơn 20 phút.

Xóm Ottawa có Trưởng Cáo Đỏ mặt đến từ hai hôm trước, Tr. Hùng cũng đến tối hôm qua, duy chỉ có Tr. Nguyễn-đức-Phúc, tức "Cụ Phúc Già", tức vị Trưởng-xóm Ottawa lãnh-đạo một phái-đoàn trên một chiếc xe van, do "Hiền-tế" của Tr. Thường lái, đi lạc địa-điểm, lỗi này do Xóm Montréal ghi sai trên thư mời, vì Xóm chiếu theo địa-chỉ của Liên-đoàn cung cấp.

Khi gặp nhau, Tr. Hương (Dê Núi Quảng-nam) chỉ vào Ngựa và trách : " tại các anh ghi sai, tìm hoài mà không thấy, may hỏi người ta mới tìm ra đấy, nên đến trễ, lỗi tại các Anh cả đấy" Ngựa bèn phân-trả n : ... *Không, không, tôi đứng trên bờ,*

Xóm trên xóm dưới đổ ngờ chọ tôi !

Sau khi mọi người tề tụ đông đủ, bắt đầu là màn giới-thiệu thành-viên hai xóm, các đơn-vị của Liên-đoàn HĐVN Montréal, đứng chậ cả Hội-trưởng , tiếng cười tiếng nói rất vui, nhất là Sói.

Cuộc sinh-hoạt được tổ-chức tại trụ-sở Trung-Tâm Người Việt Cao-niên (đường Côte des Neiges).

Liên-đoàn gồm một Bầy Sói thật hùng-hậu, với Akéla Dạ-Thảo, Super Akéla Ngọc-Diệp.

Thiếu-đoàn với những màn sinh-hoạt ngắn vui, tả nỗi khổ tâm của một Thiếu-trưởng, nhận một đoàn có một số đoàn-sinh "ba gai", sau nhờ sự kiên nhẫn nên đã thu phục được sự mến phục của cả Đoàn. Thanh-đoàn với màn "Trao Còi" cho Tuân Nhất và Tráng-đoàn với sự gặp gỡ kỳ thú Ông Già Noel.

Người điếu khiển chương-trình là Tr. Ngô-Kim-Lân nguyên Phó Đạo-Trưởng Xuân-Hoà.

Trong dịp này cũng là lễ trao quyền điếu-khiển Liên-đoàn giữa Tr. Nguyễn-đức-Thanh (mãn-nhiệm) và Tr. Nguyễn-văn-Sơn(Tân LĐT).

Xóm Trưởng-niên Montréal hôm ấy có mặt rất đông, lại có thêm sự hiện-diện của Tr. D.T.Kim-Sơn, Tư-lệnh HĐVN Canada từ Toronto đến sinh-hoạt một hôm trước.

Nhân dịp đông đủ Phụ-huynh và một số khách thân-hữu với H.Đ. hiện diện một Hội-đồng Bảo-trợ HĐVN Cacada được thành-hình, tất cả đồng thanh suy cử Tr. Nguyễn-Tấn-Hồ làm "Điếu-Hợp-Viên" của Hội-đồng Bảo-trợ.

Để kết thúc phần vội ghi này, xin mượn lời Cụ Trưởng Xóm Ottawa, trong thư tả oán với Ngựa :

"Có phải Ngựa và Sư-tử đồng mưu với nhau "chơi" tụi này một "vố" độc-đáo hôm 22-12 vừa qua phải không ? Nhưng này , "Anh" bảo cho mà biết là Ngựa mà "chơi" thì có ngày "hối" không kịp đâu em ạ !

Minh-Thường và Hùng đi từ hôm trước, bọn này lên đường vào đúng lúc mưa tuyết liên miên, ngốn hơn 200 cs., đến Montréal tự hào là đúng giờ, có ai ngờ...các "Cụ" cho chúng tôi "leo cây". Số Phòng thì đúng mà số nhà thì ...sai bét, làm Hương và Rể của Thường lái xe chạy quanh, đi tìm hoài , lội bộ dưới tuyết, tưởng đã phải lái xe trở lại Ottawa. Thật chưa có trò chơi "độc đáo" nào có thể "nhờ đời" bằng trò chơi "Cậu" và Sư-tử đã ưu-ái dành cho bọn này.Để đó, sẽ có ngày biết nhau !

Rất may là đã có một ngày sum họp rất vui với Gia-đình H.Đ. Canada, với Liên-đoàn Montréal, với Xóm Trưởng-niên , với 18 tiết mục, đặc biệt nhất là tiết-mục "ẩm thực" làm yên lòng dạ dầy do Bà Chị Vịt Nước Vui vẽ và Ông Chủ Nhà Hàng Ngọc-Diệp đảm trách.

Ra về, trong lòng nhớ mãi "Ngày vui hôm nay" không bỏ công "Con cò lặn lội" đường xa".

Mã-Tử (vội ghi)

Lễ Mừng Giáng-sinh và Tân-Niên 1997 tại Montréal
Bầy Sói trình-diện và hát quốc-ca trước hội-trường
(người điều-khiển chương-trình đứng góc mặt là
Tr. Ngô-kim-Lân)

Phái-đoàn Xóm khách : Tr. Hương (Ottawa), Tr. Thọ,
Tr. Nguyễn-đức-Phúc (xóm trưởng Ottawa), Tr. Kim-Son
(Tư-lệnh HĐVN Canada), và một số Tr. Niên Ottawa
ngồi phía trái (không có trong hình)

Tr. Vinh, Tr. Tuấn , Tr. Các, Tr. Thường, Chị Tý, Tr. Hương
và Tr. Thọ, người đeo kính đen (sau Tr. Thọ) là Tr. Cường.

Cụ Phúc già được bao quanh bởi một Bầy trẻ.
Người tận cùng tay phải là Tr. Lê-Ngọc-Diệp (ng bồi-dưỡng
dạ-dày cho tất cả) và chị Vịt-Nước đầu rồi? thiếu chị là
đói dầy !

Ngày Họp mặt H.Đ.V.N. miền Nam Florida

Để nối kết tinh thần Hướng-đạo của nhiều Trưởng và gia-đình hiện đang sinh sống tại miền Nam Florida. Một ngày họp mặt vui chơi và thảo-luận đường hướng sinh hoạt trong tương lai, đã được tổ-chức tại Quiet Park, Hollywood, Florida vào ngày 17-11-1996.

Mặc dù địa bàn sinh sống xa nhau hàng trăm kilomet, nhưng với tấm lòng thiết tha với phong-trào H.Đ., với thế hệ trẻ, nên mọi người đã đến tham dự thật đông đủ.

Buổi họp theo chương trình là bắt đầu vào 10g30 sáng, nhưng trước cái cảnh các Trưởng và gia đình gặp nhau là tay bắt mặt mừng, nói cười líu lo, nên Ban Tổ-chức đành để cuộc hàn huyên kéo dài đến 11g mới khởi-sự.

Mở đầu chương trình, Tr. Lê-bá-Tâm đại-diện BTC ngỏ lời chào mừng, cảm ơn các Trưởng, thân-nhân và bạn bè đến tham dự. Sau đó, mọi người cùng cất cao tiếng hát bài Hội-ca HĐVN và dành một phút tưởng-niệm các Trưởng và HDS/VN đã qua đời. Sau đó là phần tự giới-thiệu về mình và gia-đình,

Mở đầu cuộc họp là phần trình bày của Tr. Hoàng-ngọc-Châu (Thiên-nga ca n-mã) đến từ Orlando, với đề tài: "Hiện tình hoạt động của phong trào HĐVN trên thế giới". Trong hơn 1 giờ do ông nói, Tr. Hoàng-ngọc-Châu với nhiều tài-liệu mới, đã cho mọi người từ ngạc nhiên đến thích thú về những hoạt-động của HĐVN. Sau đó, dưới hàng dương bóng mát và không khí trong lành, mọi người vừa ăn trưa vừa tiếp-tục tâm sự. Nhưng chương trình còn nhiều mục đang đợi mọi người bàn luận và góp ý nên đành vừa uống nước vừa thảo-luận vậy.

Suốt hơn 3 giờ do ông nói liên tục, hơn 10 đề tài được BTC gợi ý mọi người hăng say thảo-luận sôi nổi với kết quả cụ thể như sau:

- Vì có nhiều bạn bè, thân nhân (chưa là Hướng-đạo), nên danh-xưng là "Nhóm Thân-hữu H.Đ.V.N. Miền Nam Florida", trực thuộc Phong trào H.Đ. Trưởng-niên V.N..

- Nhóm tự nguyện hoạt-động theo nguyên lý và tôn chỉ của Phong trào HĐVN và Thế giới.

- Mỗi nhiệm-kỳ là 2 năm, Tr. Dương-Phước-Luyến được đề cử làm Đại-diện, Tr. Lâm-Chánh-Trung được mời làm Cố-vấn. Tr. Lê-bá-Tâm làm Thư ký, Tr. Hoàng-ngọc-Hoà làm Thủ-quý, Tr. Dương-kim-Sơn: Đại-diện vùng Miami, Ft.Lauderdale, Tr. Phan-Anh-Tuấn: Vùng Boca Raton, Hollywood, Tr. Nguyễn-văn-Mười: Vùng West Palm, Stuart, Ft. Pierce.

Nhóm cũng do dự ngoài những cuộc họp bất thường khi cần thiết, Nhóm sẽ họp định kỳ mỗi 6 tháng, tuy nhiên để chuẩn bị cho cuộc họp mặt trong dịp Tết Nguyên-đán sẽ có cuộc họp mặt vào tháng giêng năm 1977.

Phần niên-liễm đã được mọi người vui vẻ đóng góp tại chỗ.

Trang sinh hoạt Hướng-đạo trên báo chí, Tr. Luyến trình bày về dự định hoạt động trong tương lai như tổ-chức trại pic-nic cho gia đình và thân hữu ... và để dễ thông tin liên lạc Nhóm cố gắng thực hiện trang sinh hoạt H.Đ. trên Florida Việt báo (đã liên lạc và đã được sự chấp thuận), mọi người đã do dự và đề cử Tr. Nguyễn-văn-Hưng phụ trách thực hiện. Tr. Tâm trình bày sơ lược về việc ấn hành quyển HĐVN Niên-giám và việc liên lạc với nhau qua hệ thống internet.

Buổi họp mặt đã kết thúc với nghi thức chia tay vào lúc 4g30 sau lời cảm ơn của Tr. Luyến về sự tham dự hôm nay của các Trưởng và gia đình. Đặc biệt ghi nhận sự nhiệt tình của hai Trưởng Hoàng ngọc-Châu và Lưu thị-Cúc đến từ Orlando, và nhắc nhở mọi người chuẩn bị ngay từ bây giờ một tinh thần sẵn sàng gắn bó trong hoạt động để chuẩn bị có mặt thật đông trong kỳ Trại Họp Bạn HĐVN toàn Thế giới, T.T. 6 tại Washington DC vào mùa Hè 1988.

Lê-Bá-Tâm (vội ghi)

ĐÀO KÝ ƯỚC, VIẾT LỊCH SỬ CỦA HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

Tiếp theo LIÊN-LẠC số 21, đã đăng Phần I về «Những đơn-vị H.Đ, Tiền-sử». Hôm nay chúng tôi đăng tiếp Phần II về đơn-vị tiên-khởi IIDVN của chính-sử, tiếp theo là thời-kỳ 15 năm khai-phá của IIDVN tại Bắc Việt.

II. CÁC MỐC ĐI VÀO CHÍNH-SỬ HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

a) Bắc Việt

Năm 1930 có thể được coi là các mốc đánh dấu Ngày mở đầu Chính-sử của Phong-trào IIDVN và Trường Trần-Văn-Khắc là người cầm đuốc IID. dẫn đường cho bao nhiêu thanh-thiếu-niên Việt-Nam ngày nay trở thành Hướng-đạo-sinh.

*Trường Trần-Văn-Khắc và
những đoàn Hướng đạo đầu tiên*

Theo Hồi-ký Tr. Khắc viết lại năm 1983 tại Hoa-kỳ khi tái lập PT Hướng-đạo Việt-Nam hải-ngoại, thì: «Vào một chiều mưa trên phố Huế ở Hà-nội, Trường Khắc đã tìm được trong Thư-viện trường Thế-dục Thế-thao Wiéle một tập sách viết bằng tiếng Pháp nói về Phong-trào Hướng-đạo Thế-tục Pháp (Eclaireurs de France). May thay, đó là cuốn sách vạch rõ lý-tưởng mà Thanh, Thiếu-niên Việt-Nam đang mong đợi. Anh vội đem khoe với các bạn như: Trịnh-Trương-Bình, Tạ-Văn-Giục, Ngô-Thế-Tân, Nguyễn-Văn-Chính v.v. rồi cùng nhau đem sự việc lên trình ông Hiệu-trưởng, xin thành-lập cho Trường một đơn-vị Hướng-đạo tương-tự. Hiệu trưởng bấy giờ là ông Nguyễn Lễ, sau khi xem thấy giá-trị vượt bậc của cuốn sách, đã chấp-thuận lời yêu-cầu của anh em ».

Phải nói rằng, ông Nguyễn-Lễ ở Bắc bấy giờ là một nhân-vật nổi tiếng có thế-lực, lại nặng lòng với Đất nước, nhất là với

Thanh,thiếu-niên tương-lai của V.N. cho nên Đoàn IID. Lê-Lợi của Trường Wiéle không mấy chốc đã được thành-lập, với những đoàn-sinh thuần-túy Việt-Nam, đồng-phục kaki, khăn quàng xanh lá mạ viền đỏ, do chính Trường Khắc làm Đoàn-trưởng.

Tin Đoàn Lê-Lợi ra đời vang như một trái bom nổ lớn giữa thủ-dô Bắc Việt, lan tràn khắp nơi, nhất là trong giới sinh-viên, học-sinh, thanh-niên các cấp, chẳng những ở Hà-nội mà ở cả những tỉnh Trung-châu miền Bắc, như: Hoàng-Đạo-Thúy phụ-trách lớp Giáo-sinh Trường Sinh-tử, Lê-Thị-Lựu sinh-viên Trường Cao-dẳng Mỹ-thuật, Nguyễn-Thụy-Hùng giáo-sư, Trần-Duy-Hùng Trường Thuốc ... đều trực-tiếp hay gián-tiếp liên-lạc để cộng-tác hoặc hỏi thăm-thức thành-lập đơn-vị IID.

Từ đó Trường TĐTT Wiéle trở thành một Trung-Tâm nhận nhíp của Thanh-niên Hà-nội, nhất là vào những ngày chủ-nhật và lễ nghỉ. Và cũng từ đó Đoàn Lực-sĩ nhà trường đi biểu-diễn nơi nào đều có Đoàn IID. cùng đi, để trình-diễn những trò chơi lớn và vui nhộn, giải trí như «Vừa chạy thi vừa hóa-trang, Course à la valise», hoặc lo việc cấp-cứu khi có tai-nạn xảy ra cho lực-sĩ hay cho khán-giả.

Nhưng từ 1931 về sau, tin lưu-diễn của Đoàn Lực-sĩ Hà-nội thưa dần, thay thế bằng những tin về Hướng-Đạo-đoàn càng ngày càng nhiều, nhất là tin khai-sinh các đơn-vị IID. khắp nơi trên Bắc Việt.

Đây là Thời-kỳ Khai-phá của III trên đất Bắc.

- Trường Hoàng-Đạo-Thúy vừa thành-lập một Bầy Sói con và ủy-nhiệm Tr. Lê-Thị-Lựu điều-khiển.
 - Một Tráng-doàn gồm nhiều Trường và Tráng-sinh đang được xây dựng dưới quyền điều-khiển của Tr. Hoàng-Đạo-Thúy ở Hà-nội vừa lên thay thế Tr. Trần-Văn-Khắc vào Nam.
 - Nhiều đơn-vị Pháp, Lai Pháp và Pháp-Việt hay thuần-túy Việt-Nam được Nhà Chung Hà-nội và Dòng Chúa Cứu-thế Nam-dông thành-lập tại Hà-nội;
 - Các Trường Nguyễn-Sinh-Anh, Trần-Ngọc-Bích ở Hải-phòng;
 - Các Trường Phạm-Văn-Nam và Phạm-Văn-Bính với Đoàn Trần-Lâm ở Thái-bình;
 - Tr. Vũ-trọng-Hoàn ở tỉnh Nam-dịnh;
 - Cha Joseph Trang và Tr. Nguyễn-Văn-Roãn ở Bắc-ninh;
 - Tr. Ernest Rétif ở Lạng-sơn;
 - Cha Vacquier và Tr. Trần-Văn ở giáo-xứ Nam-dịnh;
- Lúc đó cũng có tin Sư-huynh Gille và Tr. Mai-Ngọc-Liệu trường Théophane Vénard ở Vạn-Khoảnh, Nam-dịnh ... đều đang thành-lập các đoàn Hướng-đạo.

+Liên-đoàn Trần-Lục

Cũng vào tháng 7 năm 1931, tại Hải-phòng Đoàn IIDCG Trần-Lục đã được cha Larmurier Khang và Tr. Trần-Văn-

Thao giới-thiệu với giáo-xứ sau Lễ Tuyên hứa của 24 Đoàn-sinh mới tại trường Thầy dòng St-Joseph Hải-phòng. Những đoàn-sinh này đã được chọn, huấn-luyện và sinh-hoạt H.Đ. từ lâu, chỉ còn chờ được Tuyên-hứa nữa là trở thành chính-thức, để bổ-sung cho các đơn-vị Ấu, Thiếu, Tráng của Liên-đoàn. Ba Đội-trưởng chỉ-huy ba đội đoàn-sinh Tuyên hứa hôm nay cũng là ba Đơn-vị-trưởng cùng lớp với Tr. Trần-Văn-Thao:

* Trường Nguyễn-Văn-Bảo, Bầy-trưởng, có 2 phụ-tá trong đám Tuyên hứa;

* Tr. Nguyễn-Văn-Đắc có 6 người: 2 Phó Đoàn-trưởng và 4 Đội-trưởng;

* Tr. Nguyễn-Đức-Lợi có 18 người: 2 Phó Tráng-trưởng và 16 Tráng-sinh;

Hai Trường Ấu-đoàn và Thiếu-đoàn chỉ còn gọi Sói và Thiếu-sinh đã có chờ sẵn đến nữa là Liên-đoàn Trần-Lục hoàn-tất, với:

- Cha Larmurier Khang, Tuyên-úy,
- Cụ Nguyễn-Xuân-Đương, Trưởng Ban bảo-trợ;
- Nguyễn-Văn-Tước: Thư-ký Liên-đoàn;
- Nguyễn-Đức-Lợi: Tráng-trưởng với: Vũ-Thanh-Thông và Nguyễn-Văn-Tài: Tráng Phó;
- Nguyễn-Văn-Đắc: Thiếu-trưởng với Phạm-quang-Điện và Trần-Văn-Lược, làm Phó;
- Nguyễn-Văn-Bảo: Bầy trưởng với Nguyễn-Văn-Khang và Nguyễn-Văn-Chức làm Phó.

Một buổi họp được tổ-chức cho các Trưởng để thảo-luận việc mở rộng Phong-trào. Kết-quả như sau:

- Các Trưởng cầm đơn-vị vừa sinh-hoạt để đơn-vị của mình mạnh tiến và đồng thời chuẩn-bị để thành-lập đơn-vị mới.
- Liên-Đoàn-Trưởng và Văn-phòng lo liên-lạc với các giáo-xứ: nơi nào chưa có H.Đ. thì giúp xây dựng đơn-vị và nơi nào đã có thì nâng đỡ, bổ túc những thiếu sót. Kết quả, cho đến cuối năm 1935 đã được:

- Thêm một Liên-Đoàn Joseph Khang và một Tráng-Đoàn hỗn-hợp lương giáo: Trương-Vĩnh-Ký, Trưởng và Đoàn-sinh tuyển chọn trong các giáo-viên và Thanh, Thiếu-niên công-giáo.

- Các Trưởng mới được thay thế một phần các Trưởng của Liên-Đoàn Trần-Lục, đã thông thạo chỉ-huy hơn để ghép vào bộ chỉ-huy của Liên-Đoàn Joseph Khang và Tráng-Đoàn Petrus Ký.

- Việc liên-lạc giúp các giáo-xứ thì đã thành-lập Đoàn Vincent Liêm ở Bùi chu, với các Trưởng Vũ-Ngô-Phụng, Vũ-Ngô-Huyền, Trịnh-Văn-Dzật, Nguyễn-Văn-Dĩu, Đinh-Xuân-Phúc, Vũ-Hữu-Vượng. Lễ Tuyên Hứa đầu tiên tổ-chức tại Tòa Giám-mục do Đức Cha Hồ-Ngọc-Cẩn chủ-tọa và ban phép lành cho Hướng-đạo-sinh tuyên hứa.

- Liên-lạc với các Trưởng Nguyễn-Văn-Ban, Nguyễn-Văn-Xương ở Phát-diệm, với cha Trang và Tr. Nguyễn-Văn-Roãn ở Bắc-ninh, các đơn-vị ở Hà-nội, Nam-dồng, Nam-dịnh; Tr. Mai-Ngọc-Liệu và Su-huynh Gilles ở Vạn-Khoảnh, các Tr. Vũ-Ngọc-Bích, Vũ-Ngọc-Ban ở Thái-bình.

Khi sắp đến lượt liên-lạc với tỉnh Hải-dương thì Liên-Đoàn Trần-Lục nhận được chỉ-thị chuẩn-bị sáp nhập các đơn-vị hiện-hữu vào Hội Hướng-Đạo Bắc Việt, nằm trong Liên-Hội H.Đ. Đông-dương (F.I.A.S.) (Chỉ-thị này đến vào đầu năm 1936).

Đón tiếp Trưởng TUV André Lefèvre

Chưa kịp họp thảo-luận việc «sáp nhập» mới thì thêm được chỉ thị báo tin Trưởng T.U.V. André Lefèvre sẽ đáp tầu André Le Bon của hãng Chargeurs Réunis đến Hải-phòng lúc 10 giờ sáng ... Các Trưởng L.Đ. Trần-Lục ra đón chào Tổng Ủy-viên, đợi Hà-nội đem xe xướng đón ông về Thủ-dô,

Đúng hẹn ba Trưởng Nguyễn-Văn-Bảo, Nguyễn-Đức-Lợi và Trần-Văn-Thao đã có mặt tại cầu số 4, Bến Sáu Kho. Khi

tầu áp mạn, đợi cho hành khách lên bờ đã vãn, chúng tôi mới xuống tầu, leo lên tầng trên thì thấy Tr. Lefèvre người xướng xướng, đội nón H.Đ. có aigrette tím, mặc y-phục H.Đ. với veston chef, tay xách cặp da. Chúng tôi tiến lại thì cùng lúc đó Trưởng Lefèvre cũng quay mặt lại. Thấy chúng tôi chào: «Bienvenue au Tokin, Chef! », Trưởng vội vàng để cặp da lên bàn ở bên, chào lại và giơ cả hai cánh tay ôm vai ba anh em chúng tôi một cách thân tình và hỏi: «Các anh đến đón tôi, phải không?»

- Thưa Trưởng, vâng. Chúng tôi được trên Hà-nội báo tin Trưởng tới hôm nay, nên anh em chúng tôi đến chào Trưởng. Các Trưởng ở Hà-nội cũng sắp tới bây giờ ...

- Cám ơn các anh. Các anh có cùng đi Hà-nội không.

Chúng tôi trả lời: không và sau đó, Trưởng cùng chúng tôi nói chuyện H.Đ. của Hải-phòng cho tới lúc có bốn-năm Trưởng vừa Pháp vừa Việt ở Hà-nội tới. Chúng tôi xin cáo lui sau khi chúc Trưởng Lefèvre: «Bon séjour au Vietnam».

Sau này, nghe nói việc đón tiếp Trưởng Lefèvre ở Hà-nội thì thấy khác xa ở Hải-phòng, bởi vì ở Hải-phòng chỉ có ba Trưởng Việt-Nam chúng tôi, còn ở Hà-nội thì cả Trưởng lẫn đoàn-sinh hàng ngàn người, thật là vui vẻ và cảm-động.

(xin xem tiếp kỳ sau)

Bức Thư Chung

Kính gửi Quý Trường HĐVN hiện-diện khắp nẻo đường Hải-ngoại

Thưa Quý Trường,

Qua nhiều số Liên-Lạc trước, Quý Trường chắc đã biết tin Chiến-dịch "**Đào ký-ức viết Lịch-sử HĐVN**", đã được HĐTU, cơ-quan đầu não và trách-nhiệm của chúng tachấp nhận.

Ngoài ra, theo dư-luận của nhiều Trường, cũng cho là việc cần, mà nay mới làm là quá muộn, nhưng muộn còn được, chú viết sai Lịch-sử thì không tha thứ được, vì : Sự thật, lúc nào cũng là sự thật, người viết sử phải tôn trọng sự thật trên hết.

Mọi tin tức đã được trình lên Tr. Chủ-tịch để xin HĐTU/HĐVN quyết-định để cho công-tác đem lại kết quả mong muốn như ý mọi người. Xin Quý Trường chờ tin.

Riêng chúng tôi, những người đã đề nghị công-tác, xin phép viết trước phần-vụ của mình về : Tổ-chức, nhân-vật, sinh-hoạt, v.v... trong thời-gian Lịch-sử của Phong-trào.

Kính xin Quý Trường duyệt xét, sửa sai và bổ-túc cho. Chúng tôi đa tạ.

Trần-Văn-Thao

GÓP Ý VỀ LỊCH-SỬ HĐVN

Liên-Lạc số 21, trang 8,9 bài: *Đào ký-ức, viết lịch-sử HĐVN* của Tr. Trần-Văn-Thao và tác-giả xin các nơi đóng góp ý-kiến.

Dưới đây là phần «**GÓP Ý**» của một Trường kỳ-cựu. Sau khi đọc phần này, Liên-Lạc xin ghi lại đây, để cùng nhau xem xét, đối-chiếu, nhằm mục-dịch làm cho cuốn Lịch-sử HĐVN được hoàn-bị hơn.

Phân góp ý :

Trước khi Tr. Trần-văn-Khắc sáng lập Phong-trào (tháng 8-1930) tại Hà-nội, thì tại Hải-phòng và Vinh đã có các Đoàn Hưởng-đạo của Tr. Vương-Khả-Tế và Võ-Thành-Minh. Và ngay ở Hà-nội trước đó, đã có H.Đ. Thủy-doàn của dực-sĩ Đào-sĩ-Chu (trang 9, LL 21).

* Hồi đó, xin gọi là Quân-đội thuộc-địa (Troupes Coloniales) của Pháp, chứ không phải là Quân-đội viễn-chinh (Corps Expéditionnaire là quân-đội của Tướng Leclerc được phái sang Đông-dương, sau 1945).

* Linh-mục Dupont chỉ tới VN. Vào khoảng 1940-41. Ông là Tuyên-úy của Đoàn H.Đ. Pháp thuộc Viện mồ-côi này (Đoàn này là Đoàn Général Maudhuy - tên của vị Thủ-lãnh - Chef Scout - quá

cố của S.D.F.. tên ông ta không có chữ "Đờ" của quý-tộc Pháp. Có lẽ tác-giả đã lầm với vị tướng kế-vị ông ta là Général Guyot De Salins.

Vậy Liên-lạc xin chuyển đạt "**Những góp ý**" trên đây, để tác-giả "tuỳ-nghì".

Và rất mong các Trường, các Thân-hữu Hưởng-đạo tham-gia vào cuộc chơi chung này, như lời mời gọi thiết-tha của Tr. Trần-văn-Thao, một Cổ-thụ H.Đ. đang dùng buổi hoàng-hôn của cuộc đời mình để sắp xếp lại Bản đồ và Lịch-sử của một Phong-trào đã cống-hiến cho Quê-hương Việt-nam những Thanh-niên can-trường đứng lên góp sức dựng nước và giữ nước.

Liên-lạc số 22 (tháng 3/1997)

Cây đại-thụ họ Mai của Rừng Bách-Hợp : Tr. Mai-Liệu

(Tiếp theo Liên-lạc Số 21)

(II. Tiểu-sử "Hương-đạo").

1957 : Đề cử làm Ủy-viên ngành Tráng trong Bộ TUV thay thế Tr. Nguyễn-Chữ từ-nhiệm. "Bà Xà nhà tôi" cũng được đề cử đặc-trách Nữ H.Đ. thay thế Chị Ngô Thị-Chi từ-nhiệm và khởi-sự thành-lập Hội Nữ HDVN.

(Tháng 7) : Tổ-chức 3 Khoá Bạch-mã Ấu, Thiếu, Tráng tại Trại Trường Hồ-i-Nguyên.

(Tháng 8) : Đi Anh-quốc cùng với các Trưởng Dương-Vân, Cung-Giữ-Nguyên và Nguyễn-Xuân-Long để dự Họp Bạn Kim-Khánh H.Đ. Thế-giới (tại Sutton, Coldfield, Hội-nghị HĐTG tại Cambridge và Khoá Huy Hiệu Rừng ngành Thiếu tại Trại Trường Thế-giới Gilwell Park.

(Tháng 9 đến hết năm 1957) : Ở lại Anh-quốc để dự khoá HH Rừng ngành Tráng tại Gilwell Park (cuối tháng 10), đồng thời quan sát sinh-hoạt HD nước Anh và tiếp-xúc với 2 Văn-phòng Thế-giới Nam và Nữ H.Đ.. Trong dịp này, đề nghị với V.P.T.G. Nữ H.Đ. giúp Hội Nữ HDVN cử một số Trưởng đi quan-sát các Hội Nữ HD. Nước ngoài và dự các khoá HL. Tại Anh-quốc và Pháp-quốc.

Đề nghị được chấp-thuận và sau đó VP đã can thiệp với Cơ-quan Văn-hoá Á-châu (Asia Foundation) tài-trợ cho 2 Trưởng Trần-Bạch-Bích và Phạm-Thị-Thân xuất-ngoại (tháng 7 năm 1958).

1958 (tháng 1) : Trở về V.N. và được biết Hội-đồng Trung-Ương đã quyết-định dời Trại-trường về Dalat (Tùng-nguyên) theo đề nghị của Tân Trại-trưởng Q.G. Cung-Giữ-Nguyên. Khởi-công phiên dịch cuốn Scouting for Boys của BP (tháng 8).

Hướng-dẫn khoá HH Rừng ngành Tráng (Tùng-nguyên I).

1959 đến 1961 : Tiếp-tục hướng-dẫn các khoá HH Rừng Tráng hằng năm tại Trại-trường Tùng-nguyên và mở các Khóa Dự-bị Tráng tại Saigon.

1967 : Được đề cử vào chức-vụ Trại-Trưởng Quốc-gia.

(Tháng 8) Dự Hội-nghị H.Đ. Thế-giới tại Seattle (Bang Washington, USA).

(Tháng 9) Triệu tập Hội-nghị Huấn-luyện (tại Trại-trường Tùng-nguyên) để cải tổ ngành HL Trưởng được chia thành 4 Miền. Đặt các chức-vụ DCC Trưởng Miền, DCC Trưởng Ngành, ADCC và Trưởng H.L. (Trainers) ; thành-lập các Toán HL từng Ngành và từng Miền ; Xét lại chương-trình HL từng Ngành (kể cả HL Ủy-viên và Liên-đoàn-Trưởng) v.v..Sau Hội-nghị : Khai-mạc các Khoá HH Rừng.

1968 : Tr. Lê-Mộng-Ngọ thay thế trong chức-vụ Trại-trưởng Quốc-gia - Vẫn tiếp tục hướng-dẫn các Khoá HH Rừng Ngành Tráng cho tới 1974.

1972 : Tr. Lê-Mộng-Ngọ từ-nhiệm : Tôi được Hội-đồng DCC đề cử trở lại thay thế Tr. L.M.Ngọ.

1975 (Ngày 1 tháng 5) : Di-tản khởi V.N., khi rời đảo Guam (ngày 3 tháng 6) tiếp-xúc ngay với một số Trưởng HDVN đã tới đảo từ hai ba tuần trước và đang tham gia vào công-tác trợ giúp đồng-bào tị nạn. Một tuần sau, được máy bay di-chuyển qua Trung-tâm tị-nạn Camp Pendleton (california, USA) và tham gia các sinh-hoạt của Liên-đoàn Lạc-Việt do Tr. Trương-Trọng-Trác lập (từ cuối tháng 5).

1976 tới nay :

Tích-cực tham-gia công cuộc tái-lập và sinh-hoạt HDVN tại Hải-ngoại .

(Sẽ tường-trình trong Liên-lạc kỳ tới).

Chi chú riêng của Liên-lạc : Sau khi Tr. Mai-Liệu đã kể xong tiểu-sử, sẽ có phần phỏng-vấn. Liên-lạc đã có sẵn những câu hỏi. Những Trưởng nào muốn hỏi thêm gì, xin gửi về L.L. để cùng đặt một lần, để Tr. Mai-liệu giải đáp, cho mọi người cùng biết. Xin coi đây như một cuộc chơi *Rất là Hương-đạo*.

Tạ Từ

(Thân gửi Trưởng Nữ Chim Non "Việt Nước Vui Về")

Chuông đổ, lắng nghe lạnh lớt lớt
Đầu giây Việt Nước góp vui mời
Hăm hai Hường-đạo mừng năm mới (1)
Thông báo Trưởng niên dự cuộc chơi
Nội-tướng liên miên thường bệnh hoạn
Chủ-gia thiếu mặt khó đành thôi
Tạ từ xin thứ phen này vắng
Hẹn lại dịp sau cố góp hơi.

Hồ Rạng Rạng

(1) *Dinh-Sưu - Chủ nhật 22-12-1996.*

Cảm-tác bài:

"**Một thời để yêu, một thời để nhớ**"

của Tr. Hoàng-Hội, trong Liên-lạc số Xuân Đinh-Đữu.

Chính-khí Hường-Đạo

*Ta đây là cây giữa trời
Dù ai nói đông nói tây
Ta đây vẫn đứng
Như Cây giữa trời.*

Ngon gió BiPi thổi ấm lòng
Chồi non phấn khởi trụ non sông
Đua chen cành lá rừng tô thắm
Sừng sừng ngàn cao vách chắn phong
Tô điểm yêu đời thời tuổi Thiếu
Khởi nguồn nhung nhớ buổi răng long
Ta đây vẫn đứng qua chòm nổi
Thế sự thăng trầm mặc sắc không .

Hồ Rạng Rạng

(Cựu Bảy Trưởng Châu Hậu-Giang, Châu-Đốc)

Sổ Vàng

1. Tr. Phạm-Thuy	20 Mỹ-kim
2. Tr. Phạm-gia-Kiệm	50 -
3. Tr. Nguyễn-văn-Hiệp	50 -
4. Tr. Trần-đình-Thủy	50 -
5. Tr. Mai-Liệu	50 -
6. Tr. Dương-phước-Luyến	20 -
7. Tr. Lữ-Hùng	25 -
8. Tr. Lê-văn-Điền	20 -
9. Tr. Huỳnh-văn-Thanh	30 -
10. Tr. Nguyễn-Xuân-Mộng	20 -
11. Nhà Thơ Tuấn-Việt	20 -
12. Tr. Nguyễn-đức-Linh	20 -
13. Tr. Trần-công-Lao	20 -
14. Chị Phan-Như-Ngân	100 -
15. Tr. Trần-văn-Phúc (1)	50 -
16. Tr. Xuân-Lan	50 -
17. Tr. Nguyễn-Mậu-Hưng	50 -
18. Tr. Vương-Thế-Hạnh	10 -
19. Tr. Nguyễn-Khắc-Tiếp (2)	50 -
20. Tr. Lê Thị-Trúc	100 -
21. Tr. Nguyễn-Tấn-Hồng	20 Gia-kim
22. Tr. Lê-Trung-Thanh	20 -
23. Tr. Nguyễn-Gia-Hách	20 -
24. Tr. Ngô-Kim-Lân	20 -
25. Tr. Nguyễn-văn-Sơn	20 -
26. Tr. Trần-đức-Thanh	20 -
27. Tr. Võ-Văn-Hơn	30 -
28. Tr. Tô-Minh-Cát	30 -
29. Tr. Đàm-Quang-Long	50 -
30. Tr. Phạm-Hữu-Vĩnh	20 -
31. Cô Trần-Phương-Thu	50 -
32. Tr. Bảo-Nguyên	50 -
33. Tr. Nguyễn-đ. -Trân	30 -
34. Tr. Nguyễn-đ. -Cường	100 -
35. Tr. Nguyễn-Đức-Phúc	20 -
36. Tr. Tô-văn-Phước	30 Đức-mã

(1) Cộng thêm :\$26,43 gửi 15 số L.L. còn dư.

(2) Tiền góp chung với Tr. Võ-Quang-Vinh.
(Thủ-quỹ khoá sổ thu ngày 22-2-1997. Nhận sau
ngày này, xin ghi vào SỔ VÀNG trong L.L. số tới).

Xin chân-thành Cảm Ơn các Bạn Đọc xa gần.

MÃ THƯ

✉ Chị Phan-Như-Ngân (San Diego).

Đã lâu, vắng tin Chị, nay được thư mới hay là Chị thường đi thanh-tra con cháu. Cảm ơn "bó củi lớn" Chị dành cho Liên-lạc, mong rằng có lửa dài dài để nối kết tình anh em Hưởng-đạo với nhau, như sở-nguyện của Anh Ngân lúc sanh-tiền.

Ngày 22-2-97. Anh chị em H.Đ. Trưởng-niên Xóm Montréal tổ-chức Họp mặt Tân-niên, Kỷ-niệm sanh-nhật Cụ BiPi, nhân dịp này đã dành một phút để tưởng-niệm Vị Đàn Anh khả-kính : Tr. Dominico Phan-Như-Ngân (Hải-ly Gan dạ).

Liên-lạc xin ghi lại 4 câu thơ trong một bài thơ dài của Tr. Tô-văn-Phước (Gà Lôi) ở Tây-Đức kính viếng hương-hồn Tr. Hải-Ly Gan dạ :

... Nay vắng bóng nhưng *Tình không vắng*

Trong Anh Em - *Gan dạ Hải ly*

Hình ảnh vẫn bên lòng tưởng nhớ

Ngón tay chào : *Tiền Trưởng Ra Đi !*

Hồi tưởng lại những năm trước, mỗi lần Anh Chị đến Montréal đều đến thăm chúng tôi, gặp Anh Em H.Đ., cũng có lần cùng nhau lên Ottawa để kính viếng Người Anh Cả Trần Văn-Khắc.

Gia-đình Xóm Chuối ở Texas (đôi bạn Thủy+Ly) vẫn thường theo dõi bước chân của Anh Chị và cho L.L. biết tin (vì Chị bận lo cho sức khoẻ của Anh).

Khi Anh già từ thế-gian, Nhà thơ Tuấn-Việt (cựu Đoàn-viên JEC và LĐ. Công-giáo VN địa-phận Thanh-hoá) tưởng nhờ bậc Đàn Anh từ thập-niên 1940-50 trong bài thơ dài tưởng-niệm, có mấy câu Cầu-nguyện cho Linh-hồn người ra đi và xin phù-hộ cho người ở lại :

.... Nguyện cầu Chúa nhân lành

Đón Linh-hồn Đa-Minh

Sớm lên hưởng Tôn-nhan Cực Thánh

- Trên chốn Thiên-ân Lạc-cảnh

Xin phù-hộ Gia-quyến Thân yêu

Đường trần-gian gai góc còn nhiều

Biết vui chấp nhận mọi điều Chúa ban.

Anh em trong nhóm L.L. (và vợ chồng Thoại) xin cầu chúc Chị được sức khoẻ tốt và xin Chị biết cho rằng : Tất cả anh chị em HĐVN ai cũng thương mến Anh Ngân và quý phục Chị là một người đàn bà gương mẫu mà không phải phụ-nữ nào cũng dễ dàng bắt chước được.

✉ Tr. Vĩnh-Đào (Pháp).

Cám ơn Trưởng đã gửi cho các tài-liệu (về VP/HĐTG và Ô. T.A. McArdle).

Tin Trưởng rõ : Hội-đồng Bảo-trợ HĐVN Canada đã thành hình xong trong dịp Hội họp Tất-niên LiênXóm Ottawa, Montréal với Liên-đoàn Montréal. Đa số là Phụ-huynh, một số Giáo-sư, Nhân-sĩ Montréal, Brossard và Ottawa, trong tương-lai sẽ mời thêm các Vùng khác.

Người điều-hợp Hội-đồng này là Lang Tây Nguyễn Tấn-Hồng (Cựu Trưởng-ban Bảo-trợ HĐVN khi còn ở trong nước), đây là "Nghề" của Chàng. Trưởng yên chí, Ngựa này sẽ đánh trống thổi kèn (để Ban Bảo-trợ này khỏi ... buồn ngủ). Đến giờ phút này, mọi việc đều trôi chảy theo dự định.

✉ Tr. Tăng-Thị-Linh (Santa Clara).

Đọc thư Chị gửi Anh Chị Mộng (chuyển qua), nhắc đến những anh chị em ở Phan-Rang ngày trước như Tr. Thìn, Tr. Khanh (đã chết), Tr. Ngũ, Tr. Mạnh v.v.. làm Ngựa này nhớ lại vùng trời Ba Tháp, Ninh-chữ, Văn-Sơn ... Những buổi sáng chủ nhật đứng ở hiên nhà, nhìn ra công-viên, nhìn phía sân sau nhà, thấp thoáng hình bóng mấy em sói Bầy Cờ Lau, trong đó có chú Sói nhà tôi (Nay đã

vợ con dùm dề), với tiếng còi của Akéla Linh, Cảnh. Chao ôi ! làm sao mà quên được những buổi sớm mai nắng đẹp như thế. Dân Phan-rang cũ thì có Tr. Thư , Tr. Lý-Nhật-Hui, cả hai đều còn nặng nợ với Phong-trào. Mừng Chị đã giữ được lửa lâu dài, đã gia nhập Xóm Trưởng-niên San José, lại có con rể là Thiếu-trưởng, chắc chắn sẽ có dịp gặp lại trong những kỳ Họp bạn H.Đ. sắp tới, gần nhất là Thăng-tiến 6 ở Washington DC vào Hè 98 Chúc Chị thành công và tiếp tay đắc-lực và lâu dài với Xóm trưởng-niên San Jose.

✉ Tr. Tô-Vân-Phước (Tây Đức).

Bấy lâu vắng bóng, mất tin : đúng là người "quy-ẩn". Liên-lạc rất mừng khi tiếp được thư, Thơ và Củi lửa, thấy vui vui như đón người đi xa mới về.

Này, Chú Gà Lôi thân mến, nếu thấy mình đã "hơi già" rồi, không còn muốn bay nhảy (như những ngày thơ ấu) thì xăn tay áo làm một màn H.Đ Trưởng-niên cho vui. Gân cổ "hú" Tr. Trần-Tiến-Chiến để cùng nhau ra tiệm cà-phê gần nhà (theo lối KAMA cũng được), nói chuyện cổ-tích H.Đ. cho đã, khi máu nóng H.Đ trở về tim, đứng dậy hè nhau lập Làng Xóm Trưởng-niên đâu còn là chuyện khó khăn. Nói thiệt đó, làm thử đi rồi biết , chớ không phải anh Thoại xúi dại đâu . Nhớ đừng để đứt giây Liên-lạc nghe !

✉ Tr. Phạm-Gia-Kiệm (Virginia).

Xin Trưởng đừng tưởng lầm là mình ... đã già . Mới 75 tuổi, nhằm nhờ gì với các anh chị Trưởng-niên Xóm Ottawa : Tr. Cương, Tr. Thưởng, Tr. Bằng v.v.. trên dưới Bát Tuần vẫn phon phon đi họp định kỳ với Liên-đoàn, cho đến Tr. Phúc Già (Già thiệt đó) vẫn chưa chịu mình là già, vẫn lên xuống chơi chung với Xóm Montréal, dù trời tuyết lạnh tàn canh của xứ Canada đến trừ 25 độ C dưới 0., bình tĩnh ngồi xe trò chuyện vui vẻ với anh em, coi mọi việc như "nơ-pa" ! Khi chung vui, một thiếu-sinh lễ độ hỏi : Thưa Trưởng bao nhiêu tuổi ? Chàng Phúc tươi cười đáp : gần 90 thôi !

Trưởng thấy chưa, Vui không ? Sau hết, xin cảm ơn bố củi lớn Trưởng gửi về để chơi chung với anh em.

✉ Tr. Nguyễn-Kim (Ottawa).

Cụ Cựu L.Đ.T. ơi ! Ngựa này rất thông-cảm với Cụ trong buổi điện đàm tối ngày 18-1-97 qua những lý do Cụ đã cho biết. Nhưng mình rất vui vì biết rằng Cụ vẫn còn "Lửa", vẫn gần gũi anh em, nhất là Xóm Trưởng niên Ottata mà Cụ đã xung-phong nhận làm Mõ Xóm trước sự hoan hỷ của Tr. Trần-văn-Khắc ngày 21-5-94 lúc 11g45 với tràng pháo tay rất dài của toàn thể xómviên Ottawa và phái-đoàn Trưởng-niên Montréal lên tham-dự. Ngựa này nhớ mãi lời giải bày của Cụ : "Em đời nào mà bỏ Hưởng-đạo được" ! Cũng như Cụ Phúc Già không có H.Đ. làm sao Cụ sống ! Hay quá sức lẽ mình. Xin mừng chung. Sau một hồi trao đổi, rứa là Ngựa này an tâm chào tạm biệt và gác máy xuống (vì mấy tuần này trong lòng bất an, trăn trở với Tr. Thưởng, vấn-kế Colonel) và hy vọng từ nay giấc ngủ sẽ trở lại bình thường , hết thao thức.

Cám ơn bố củi cứu nguy L.L.

Điện-thoại hỏi thăm sức khoẻ Colonel (tối 30-1-97) thì được biết :

- Hiện Người đang cúm 10 ngày rồi.

- Vẫn uống thuốc tây và lãn "cái nôi đồ ba bát nước, đun cạn lấy một cốc, ngày uống ba lần.

- Có nói chuyện với Mõ Xóm Ottawa rồi, rất lâu, nội-dung như Ngựa đã trao đổi.

- Cụ Phúc Già và Cụ Thưởng cũng có thư cho Colonel đề-cập đến việc Liên-đoàn và việc Xóm trên ấy.

- Colonel kết luận : "Kim rất chí tình, rất có lòng với H.Đ, nhưng chưa có thể sinh-hoạt 100% như xưa, nhất là trong lúc này. Dù sao, Anh ta không bao giờ "buông Hưởng-đạo được." Đó là nội-dung trao đổi ý-kiến với nhau.

Thôi, chừng nớ cũng đủ hiểu nhau rồi, Kim ơi ! Ngựa hứa sẽ lên Ottawa vào tháng ba tới, trong dịp Bầu lại Xóm, như lời Cụ Phúc Già dặn dò nhân kỳ về Montréal vừa qua, nếu không có hội họp nào khác quan trọng.

✉ Tr. Phạm-Thuy (Kirkland).

..... phần thì Em quá bận (Điệp-khúc buồn) vì phải đi làm ngày 10 tiếng, về đến nhà quá mệt, phần thì lo chuẩn-bị cho Liên-đoàn mừng lễ ThankSiving,, có mời Xóm Trưởng-niên và toàn thể phụ-huynh tham-dự, đồng thời, lo sắp xếp nhân-sự trong Liên-đoàn...

Tr. Thuy ơi ! Ngựa này mới đọc ngang đó, đã thấy chóng mặt quá rồi, ăn cơm nuốt không vô, tội nghiệp quá Ông Thuy ơi !

Nhân đây, Ngựa xin kể một chuyện, chuyện có thật 100%, vừa xảy ra cách đây mấytháng, Thủ-đô Xứ Tuyết, có một Hội-đồng Trưởng, gồm 13 vị (như 13 vị anh hùng Lương-sơn-Bạc), bầu Tr. Cáo Đổ Mặt làm Chủ-tịch. Ông này bị anh em hê nhau suy tôn làm "Xếp". Ông này ức lắm, nhưng không thể chối từ vì "thăng cấp tại mặt trận", trước mặt ba quân, toàn là "thứ dử" cả. Chàng bèn lập tức "phong" cho 12 vị còn lại làm "Phụ-tá" và đồng-dạ phán : Các Trưởng đã tin nơi tôi, nói là hết sức giúp tôi và đã giao ấn kiếm cho tôi, vậy là từ nay, 12 vị ở đây là 12 Phụ-tá cho tôi. Nếu chìm xuống là cả 12 vị cũng chìm theo đấy nhá !

Rứa là cả Làng cùng bắt tay vào việc, chứ không phải chỉ có "đầu máy" nổ mà thôi, mà toa nào cũng có "máy phụ" nổ cả, để cho toa tàu phon phon chạy mạnh.

Có lời cảm ơn Trưởng đã "hoàn lại" tiền ghi danh với HẾTU mà Quý đã ứng trước, và cũng không quên đem củi về thêm cho L.L.

Này Ông Thụy, Ông "thử" đem các Trưởng ra trận tiền để phong-chức Phụ-tá xem sao, có đỡ nhẹ phần nào không. Khổ thật ! Giá "ngà voi" trên thị-trường hiện rất đắt, nhưng "tặng không" cũng chẳng có ai nhận.

Bắt thang lên hỏi Ông Trời,

Đã làm Chủ-tịch, có rồi được không ?

Hẹn thư sau.

☒ Chị Xuân-Lan (Philadelphia).

Chà ! tấm thiệp mừng Xuân đẹp chi lạ. Lời ghi lại nhẹ nhàng thoang thoáng tình thương, không nhìn tên, đọc biết ngay là Bà Chị SMT, "rất ư là Xuân-lan" . Lại cứ "Nàng Vy hiền dụ", bé nhỏ ..., hèn chi Nàng cứ nhắc đến Bà Chị phương xa hoài.

Nói cho ngay, chú Lê-ngọc-Diệp ở Montréal vẫn nhắc đến Chị, với những ngày ở Trại H.L. London và chờ xem bài tường thuật của Chị viết, chắc là sẽ hay hơn bài viết TT5 ở Úc-châu đã nổi danh trong G.I. Càng viết càng hay, nhà giáo mà ! Con người luôn phẩm-phục chính tề, ăn nói khoan thai, nụ cười luôn có trên môi, rất "à la Xuânlane"..

Rất cảm ơn Chị đã "tươi nước" dồi dào cho L.L., lại còn tươi đều đều, như rứa mần răng mà L.L. "tịch" được !

Phải không Chị ?

☒ Chị Lê-Nga (Pháp).

Phải sắp hai Bà Chị này gần nhau, vì hai Bà khẩn khít lắm. Tách rời, họ giận.

Bản nhạc H.D. Trưởng-niên mà Chị muốn có, Liên-lạc gửi luôn số 12 (tháng 9/94), trong đó có nguyên bài hát Chị mong muốn. Chắc nay Chị đã hát nhuyễn rồi. Nếu Chị muốn băng cassette có đệm dương-cầm cũng có, L.L. sẽ liên lạc với Mèo tươi cười hay Cáo Đổ Mặt là có ngay (Hai Ông này, một ông thì ngày đêm lo... chuông Nhà Thờ, còn ông nọ thì lái xe chạy quanh lo việc Xóm Làng của Thiên hạ).

Anh Chị đã nối giây được với Sư-huynh Công-lao chưa ? Xóm này tuy tân-lập, nhưng vui lắm.

☒ Tr. Nguyễn-Đức-Linh (Oklahoma)

Ông Sư-Tử có cho xem thư và hình Trưởng gửi qua. Tấm hình trang trí đẹp quá, đủ cả : Quốc-kỳ VN, Cờ đất tạm-dung, Huy-hiệu H.Đ., Bản đồ nước Việt. Có nhìn thật kỹ mới biết các thứ này "di động" được, trang trí ở đâu cũng thích hợp, một sáng-kiến rất là Hưởng-đạo.

Các bản tin BẠCH-ĐẰNG là một cố gắng lớn của Hưởng-đạo Trưởng-niên Xóm Oklahoma.

Cảm ơn những lời ban khen Liên-lạc trong thư (đề ngày 04-1-97) và bó củi để đốt lửa vui chung.

☒ Tr. Trần-Văn-Thao (Vermont).

Xin Đoàn Anh yên chí, cứ từ từ ghi chép, sắp xếp, Liên-lạc sẵn sàng dành đất cho Trưởng viết. Có nơi nào góp ý-kiến về,L.L. cũng đăng, để cùng nhau kiểm chứng. Xin Anh đừng khiếm tốn mà nhường HẾTU làm Tổng Chỉ-Huy, vì BTV/HẾTU rất thiếu nhân-sự, lại còn nhiều việc cần giải-quyết cho "kịp thời", nay Anh lại "giao ban" qua HẾTU thì "kẹt" lắm. Xin Anh cứ tiếp-tục làm, HẾTU sẽ đóng vai yểm-trợ, khuyến-khích các nơi cùng góp sức. Anh đã khởi xướng, anh chị em các nơi sẽ tùy sự hiểu biết, sự trông thấy và sự tham-dự của chính mình mà bổ-túc. Tuổi hạc Anh đã cao, Anh cứ làm hết sức mình, không ai có quyền phê phán Anh cả, trái lại, ngưỡng mộ thì có. Riêng anh em trong Liên-lạc luôn luôn sẵn sàng đứng bên cạnh Anh.

Trước đây, BTV/HẾTU kỳ-vọng nơi Ban Tu-Thư do Tr. Đ.V.Ninh làm Trưởng-Ban, nay nghe đầu Tr. Ninh bị bệnh bất thường, lại mới về VN., trở lại thì ngọc-thể bất an. Báo "TRƯỜNG" cũng còn bênh bồng đầu đó.

Thưa thiết với Anh, trong số anh em chúng ta, rất nhiều tay "gạo cội"(như Tt. Mai-Liệu, Tr. N.V.Thạch. Tr. P.Q.Lộc và rất nhiều Trưởng khác ẩn danh) chưa xuất hiện đó. Các Trưởng ấy mà xăng tay áo vào thì lo gì tập Lịch-sử HĐVN không hoàn-bị .Khi ghi mấy giòng này thì có điện-thoại Tr. Chồn Chăm Lo ở bên Seattle gọi qua chúc Tết, cho hay vừa gửi qua Anh một số tài-liệu, trong đó có bài vở về Anh Võ-Thành-Minh, Anh Dương-Vân và nhiều thứ khác nữa . Các bài Anh đã viết ở Sắp Sẵn về Rạp Lửa Hồng, em đã làm copie gửi qua Anh 2 tuần trước rồi. Em cũng có trao thư Anh để A. Thọ trả lời cho Anh những việc Anh cần thêm. Chắc A. Thọ đã biên thư Anh rồi. Anh thấy chưa , ai cũng mến Anh cả. Đừng lo !

✉ Nhà Thơ Tuấn-Việt (Seattle).

Mấy bài thơ của Đản Anh, bài nào cũng "thấm" cả, xin đăng hết. Đến nay vẫn còn đang là Xuân kia mà !

Sau khi Liên-lạc la làng kêu cứu, các xe vòi rồng đã đến chữa cháy kịp thời (trong đó có cả xe xịt nước của Đản Anh), nay đã hồi sức lại.

Lâu lâu, la làng la xóm inh ỏi một lần mới thấy "cái tình" quý hoá, lòng thương mến của độc-giả dành cho Liên-lạc quá sức nồng nhiệt.. Bởi vậy anh em trong Ban Phụ-trách chỉ biết hết sức cố gắng để mong đáp lại lòng ưu-ái của các Trưởng độc-giả xa gần.

✉ Tr. Dương-Phước-Luyến (Orlando)

Võn vẹn tám chi-phiếu bồi-dưỡng cho Liên-lạc, chữ nghĩa cất dấu mô hết hơi nhà họa-sĩ tài ba ?

Tám hình "Bạch mã non cao" nếu được nhìn tận mắt bức tranh lớn 40cm x 50cm màu, nước trên giấy dó thì sướng biết mấy !

Nhìn tám hình chụp nhỏ lại do Trưởng gửi, Ngựa phải vận-dụng trí tưởng tượng thật nhiều mới "thấm".

Nhìn nét vẽ của Trưởng trong tám hình "Bình phong Long Mã", thấy "có thần" lắm.

Chúc sáng tác nhiều và xin đừng quên cho độc giả L.L. được thưởng-thức tài nghệ của Trưởng.

Hẹn có dịp tái-ngộ.

✉ Tr. Mai-Liệu (San Jose).

Hết sức phục trí nhớ phi thường của Trưởng về những tin tức của Tr. Bernard (đăng trong số này), chắc sẽ làm vừa lòng Tr. Lê-Văn-Điền ở Houston.

Đọc những trích-dẫn "đặc-biệt" Trưởng ghi trong thư (3 Janv..97), anh em ai cũng nhận rằng Trưởng đã "đọc L.L. rất kỹ", có đọc kỹ mới thấy "trâu xanh", có đọc kỹ mới tìm thấy bản nhạc "tố cộng" hơi nặng (phiên khúc 2, bản nhạc Đường, trang cuối, LL 21), và còn thêm những nhận xét tinh tế khác, không tiện nêu ra đây.

Cám ơn Trưởng đã chịu khó ghi lại tiểu-sử của Trưởng (theo lời yêu cầu của L.L.), chưa hết, còn phải trả lời thêm một số câu hỏi linh kính khác nữa, mặc dù hai mắt đau nhức lâu ngày. Trông chờ tin mới của Làng San Jose và bản tin số 2 của Làng ta .

Tr. Mai-Liệu viết tiếp :

Trong L.L. số 20, trang 19, Tr. Lê-văn-Điền (hồi trước ở Vùng Quảng-yên- Hồng-gai) muốn được biết tin về Tr. Auguste Bernard, cựu "Đông T.U.V."Hương-đạo Bắc-kỳ hồi trước 1945. Sau đây là những gì tôi được biết về Tr. A. Bernard sau 1945 : Trong thời-gian chiến-tranh Việt-Pháp (cuối 1946 đầu 1954), vì là kỹ-sư mỏ, Tr. Bernard vẫn khai thác mỏ than tại vùng Quảng-yên - Hồng gai (Vùng này do chính-quyền Q.G. kiểm-soát).

- 1954 : Sau hiệp-dịnh Genève, tháng 9, C.S. tiếp thu Hà-nội. Tr. Bernard đi Hà-nội tìm gặp Tr. Tạ-Quang-Bửu (v.v. mỏ than anh đang khai thác), nhưng không được tiếp kiến.

- 1955 : tháng 5 : C.S. tiếp thu Hải-phòng và các Tỉnh Kiến-an, Quảng-yên. Tr. Bernard di-chuyển vào Saigon, rồi (cuối năm) trở về Pháp.

Tôi (Tr. M.L.) có gặp lại Tr. Bernard ở Saigon vào khoảng tháng 11, trước khi anh hồi-hương - trong một buổi ăn tối , do Tr. Ernest Rétif (Cựu Đạo-trưởng Lạng-sơn) khoản đãi. Trong dịp này tôi được biết về những sự việc vừa thuật lại ở trên, và cũng được biết là trước 1945,2 Trưởng Bernard và Rétif có hợp-tác để thiết-lập tại Lạng-sơn một cơ sở kỹ-nghệ chế tạo đá hơi đốt (carbure d'acétylène).

Và sau ngày V.M. cướp chính-quyền, Tr. Bernard đã được Tr. Tạ-Quang-Bửu (lúc đó là Thứ-trưởng Quốc-Phòng) giúp đỡ để có thể tiếp tục khai thác mỏ than tại Quảng-yên một cách an-toàn (Hồi năm ngoái, anh không được Tr. Tạ-quang-Bửu tiếp kiến tại Hà-nội, có lẽ vì áp-lực của chính-quyền C.S.).

Sau lần gặp gỡ lần chót chan chứa tinh thần H.Đ. này, tôi không có cơ hội gặp lại Tr. Bernard lần nào nữa, cho mãi đến đầu năm 1976 (tại Hoa-kỳ), tôi nhận được thư của Tr. Rétif (tại Pháp) cho biết là Tr. Bernard đã qua đời.

Ghi thêm về Tr. Ernest Rétif : Anh là người Việt thiếu số, tên thật là Lương-Thất-Ly. Vì được kỹ-nghệ-gia Pháp tại Lạng-sơn là Ông Paul Rétif nhận làm con nuôi, nên anh lấy tên Pháp. Anh có vợ Việt, không con, cũng là một Trưởng kỳ-cựu và tài ba của HĐVN trước năm 1945.

✉ **Tr. Đoàn-văn-Thiệp (Cali).**

Rất cảm ơn Trưởng đã góp nhiên-liệu cho L.L. tiếp-tục chạy. Những tin tức Trưởng cung cấp, xin phép được ghi ra đây để anh em các nơi cùng biết :

* Địa-chỉ mới của Chị Trần-văn-Đường : 5 Descanso St., Irvine, CA 92620, USA. Chị ở với một Bà Bạn, không ở với con nào cả. Ở vùng này tuy có anh con trai tên là Quốc, nhưng vì apartment chật hẹp nên Chị Đường xuống ở với Bà Bạn. Ngày 24-12 tuy là ngày giỗ đầu của Anh Đường, nhưng nhằm vào ngày Giáng-sinh nên Chị Đường tổ-chức giỗ vào ngày thứ bảy 28-12 tại Chùa Liên-Hoa, nơi để di-cốt anh Đường. Anh Chị em tới dự gồm : Anh Đình-xuân-Phước. Anh chị Vũ-Thanh-Thông, tôi và anh chị Lê-văn-Hoành.

* A. Vũ-thanh-Thông năm nay ngoài 80 nên yếu lắm. Ngồi chơi để ruồi bâu bên mép không thêm nói gì cả. Chỉ khi nào ai hỏi mới trả lời giống một. Rụng hết răng cửa, nhưng không chịu đeo răng giả cho nên ăn uống khó khăn. Tất cả năng động của thời Hoảng Đa Ngôn không còn nữa.

* Cặp Ninh + Đáp mới từ Việt-nam về tối hôm trước, vẫn còn ngất ngư, nên không tới dự lễ giỗ anh Đường được.

* Anh Trần-văn-Bớt cũng trên 80, vẫn khoẻ, sau khi cho xe lăn xuống vệ đường xa lộ, bỏ luôn lái xe. Đi đâu nhờ xe bus.

* Anh Huỳnh-văn-Nhu còn khoẻ mạnh, nhanh nhẹn, nhưng bà xã đau yếu bết bát lắm, hoá ra bị cầm chân. Đến dự đám táng anh Đường thì có, nhưng đám giỗ đầu thì không thấy.

Liên-Lạc xin Cảm ơn Anh Thiệp đã cho tin.

✉ **Tr. Nguyễn-Xuân-Mộng (Sacram)**

Chưa thấy ai chu đáo như Anh Mộng. Năm nào cũng bỏ công (và của) làm lịch. Năm nay lịch của H.Đ.

Sacramento đẹp quá chừng, đạt trên tiêu-chuẩn Quốc-tế rồi đó. Cảm ơn Anh Chị đã tặng cho L.L. một bản đẹp. Bài "Năm Sửu nói chuyện trâu" là một bài nghiên-cứu rất công phu và hữu ích cho những ai cần tìm hiểu về Trâu. Tiếc là Liên-lạc đã phát hành rồi mới nhận được bài này. Xin được giữ lại để chờ một dịp tốt khác trình Làng (Năm Sửu tới). Rất cảm ơn những lời chúc của Anh Chị và củi lửa đã châm thêm cho L.L.

Những gì Anh Chị Mộng đã gồng mình lo cho Liên-đoàn HĐVN Sacramento và Xóm Trưởng-niên bên đó thật là quý hoá, một sự hy-sinh lớn lao cho Phong-trào, mà người không yêu thích H.Đ. khó có thể tham-gia bền bỉ như Anh Chị Mộng được. Rất mong hội-ngộ Anh Chị ở Thăng-tiến 6, để Ngựa có cơ hội vào xem phòng Triển-lãm của Liên-đoàn Lạc-việt. Nhớ nghe !

✉ **Tr. Thanh-Huế (Sydney, Úc-châu)**

Trời ơi ! Lâu nay nín mãi, nay có thư, lại "Chỉnh" Liên-lạc cái tội "thay giới tính". Đã nhờ chữa lại label cho đúng kể từ nay trở đi. Hồi-tưởng lại năm ngoái, trong buổi họp Trưởng-niên, chính Trưởng đã "chỉnh" cái thói quen hay dùng cụm-từ Biển Nam-Hải (theo người Tàu), phải gọi là Biển Đông-hải mới đúng. Nhà giáo có khác !

Sang năm (Hè 1998) Trại Họp Bạn TT6 ở Virginia, gần Philadelphia, chắc chắn có Bà Chị Xuân-Lan tham dự (nói nhỏ : Họp Bạn, lại gần vùng ở, không đi, Bà Chị này chịu chi thầu) Ông Bà Tiên nếu qua dự Trại, nhờ thỉnh cầu Ông Bác-sĩ Bảo-Quý đi luôn, để (lỡ có chi) thì chữa trị cho Akéla SMT, vì Bà Chị chịu Ông Đốc này lắm, cho là mát tay, qua kinh-nghiệm TT5.

Thư Chị Huế viết : đang cùng một số Trưởng khác lập Xóm Trưởng-niên ở Sydney. Nghe mát ruột quá, vì trông chờ đã lâu. Đã nhắc khéo các Vùng ở Úc-châu, Canberra có rồi, Melbourne cũng rứa, nay Sydney rục rịch thì còn chi vui cho bằng, như "Mộng nở trong lòng" của Lưu-trọng-Lư với mấy câu thơ :

Mây trắng bay đầy trước ngõ tre

Buồn xưa theo với gió thu về

Và chàng trai trẻ sầu biên biếc

Mộng nở trong lòng sắc đỏ hoe.

(Có thư riêng gửi Anh Chị).

✉ **Tr. Phan-Thanh-Hy (Pháp).**

Đọc mẫu giấy chỉ có 8 giòng của Trưởng, trong đó chứa đựng rất nhiều ý nghĩa, nhất là lời khuyến-khích "Đã giữ vững tiếng nói của Phong-trào Hưởng-đạo". Qua những bài Trưởng đã viết, anh em cảm nhận được mối ưu-tư của Trưởng dành cho em em HDS ở thế-hệ cận đại này.

Ở cái tuổi Bát Tuần như Trưởng, nhìn những hoạt cảnh "bất như ý" bên ngoài, Trưởng đã lo âu, thao thức, nên đã có lời dặn dò... Xin nhắc lại hai câu thơ của cố thi-sĩ Phan Thanh-Phước, trong bài "Đêm tần" :

Canh trắng sương dẫn phiên về

Buồn thao thức đong bốn bề nghiêm lâu.

(Đã có thư riêng gửi Trưởng và xin cảm ơn Trưởng đã không muốn cho L.L. chết).

✉ Sói Bó Nguyễn Ánh-Vân (Puyall.)

Đã thi hành sự mong ước của "Sói Bó" kể từ nay trở đi, để được núp bóng quần thoa cho đẹp dạ, vui cửa vui nhà. Nhưng nên nhớ rằng không có Sói Bó thì làm chi mà có Sói Con, Sói Mẹ. Quan trọng lắm đó nên Nguyên-Sa có mấy câu :

Không có Anh, lỡ một mai Anh chết

Thương-đế hỏi Anh :Sao tóc Em buồn

Sao tay gầy, sao đôi mắt héo hon

Anh sẽ phải cúi đầu đi vào địa-ngục !

Thấy chưa, trách-nhiệm lớn lắm đó , ráng giữ mình !

✉ Tr. Phan-Manh-Lương (Cali).

Đã lâu, từ lâu lắm mới nhận tin Trưởng, xin trả lời các vấn-đề Trưởng đã có mỹ ý nêu ra :

1. Đề xướng một cuộc tổng-kết về HĐVN từ khi ra đời cho đến 1975. Đặc biệt thời kỳ mạnh nhất từ 1953-75 ở miền Nam V.N.. Nội-dung nhắm vào việc Tổ-chức và Quản-trị Hội, từ Trung-ương đến Châu, Đạo Liên-đoàn, đơn vị. Vấn đề Huấn-luyện Huynh-trưởng các Ngành, Toán H.L., chương-trình sinh-hoạt các ngành v.v..

Liên-lạc : Vấn đề này rất quan trọng và cần khách-quan. Đã có một số Trưởng đã làm, và Trưởng hiện đang làm là Trưởng Trần-Văn-Thao (Địa-chỉ : 31/B West St. , Winooski, 05404 VERMONT, USA), hiện đang khảo khác sự tiếp tay các nơi. Xin Trưởng tiếp xúc với Tr. Thao để trao đổi ý-kiến. Bản tin Liên-lạc xin làm nhíp câu để đăng tải và phổ-biến các dữ-kiện để công cuộc chung được chính xác.

2. Mời các cây bút H.Đ., các Trưởng HĐ Cao niên và Trung-niên ở các nước viết bài cho L.L., nội-dung phản ảnh các phương-pháp H.L. mới, hiện các Hội HĐ trên Thế giới đang áp dụng, cải tiến, những phát-hiện về tâm-lý của giới trẻ ngày nay v.v.. nhằm giúp cho độc-giả L.L. có thêm "mồi" của nhiều nơi trên Thế giới, nhằm giúp cho anh em trẻ đang cầm đơn vị những sáng kiến của các vùng khác có thể áp dụng được.

Liên-Lạc : Đã mấy năm nay, có Toán HL Canada cùng với HĐTÚ/HĐVN tổ-chức các khóa HL nhiều nơi, với sự tham dự của rất nhiều Trưởng các Q.G. khác. Còn việc mời các cây viết HĐ viết bài như Trưởng đề-nghị, đó là một ý-kiến "khả dụng" nhưng "bất khả thi", vì viết tài-liệu HL không phải ai cũng có thể viết được, chỉ một số ít Trưởng có năng khiếu, dày kinh-nghiệm đã làm. Khó lắm ! Chắc Trưởng còn nhớ kỳ Hội-nghị Trưởng Á-châu/Thái-bình-dương ở Singapor năm 1973 (mà Trưởng và tôi có dự cùng với Tr. Thơ, Tr.Đường, Tr. Thiệp, Tr. Liệu), có một Nữ Diễn-giả đã đọc bài tham-luận rất có giá trị "Scouting With boy" thay vì " Scouting for boy" mà trước đó HĐ vẫn dùng làm sách chỉ nam để dẫn dắt trẻ em. Mỗi thời mỗi khác, cần uyển-chuyển thay đổi cho thích-hợp.

Nếu Trưởng còn lưu-tâm đến Phong-trào (như những giòng chữ Trưởng đã tỏ bày) thì Trưởng là người tôi mong đợi để thực-hiện những ý-kiến mà Trưởng đã gợi ra, vì tôi biết Trưởng giỏi ngoại-ngữ, tương đối có thì giờ rảnh, lại là một Trưởng H.L. nhiều kinh-nghiệm, và "**trong lãnh-vực đó**", tôi kỳ-vọng nhiều nơi Trưởng .

Nhân đây, xin các Trưởng khắp nơi hãy để tâm suy nghĩ và viết ra những kinh-nghiệm đã thu thập ở vùng mình ở, nơi đơn-vị mình đang sinh hoạt, để trao đổi với những nơi khác, thêm vào những điều hữu ích đã học hỏi ở các khoá HL, chúng ta gom lại, và - Bản Tin liên-lạc - rất hãnh diện được làm nơi múa kiếm của các bậc anh-hào bốn phương để khắp nơi chiêm ngưỡng, thu nhận và truyền nghề lại với nhau để "Đồng Tiến".

3. Sau hết, đa tạ Trưởng đã gửi 2 tấm hình, đặc biệt là ảnh Cụ Nguyễn-Hy-Xước, 94 tuổi, Cựu HDS, bào huynh của Tr. Nguyễn-Hy-Đôn (Cựu Đạo-trưởng Thừa-thiên 1945-46) và là bào-đệ của Tr. Nguyễn-văn-Thích, Cựu Tổng Ủy-viên HĐCG/VN, tác giả bài ca "Nguồn thật".

Và bài hát L'Esprit Scout, một bài hát của HĐ Pháp xa xưa. Trưởng nào muốn có bài ca này (lời mà thôi, không có nhạc), biên thư cho L.L., sẽ có ngay.

✉ **Tr. N.X.Hoàng-Quân (Roslyn).**

OK. Không đăng thư nên mới vào mục này. Đã chuyển qua Colonel cuốn Giúp Ích như lời dặn. Khi nào có dịp đi ngang qua Philadelphia sẽ xin thông báo (như thư yêu cầu). Cảm ơn Thiệp Mừng Giáng sinh và lời chúc rất chân tình của vị Chủ-nhiệm.

Thấy G.I. quá đẹp và trang trọng mà thêm, nó "sérieux" như vị chủ-nhiệm của Giai-phẩm. Chúc GI ngày càng có thêm đông độc giả. Chị Trúc-Lê (Uc-châu) giao Liên-lạc chuyển ngân qua, chắc nay đã nhận được rồi. Bà Chị này chắc là trúng số độc-đắc : Một buổi sáng nọ, lặn lưng một số đô-la ra Bưu-điện để tiêu tiền chơi. Nào gửi qua mua 2 năm báo Làng văn, báo Làng Bách-Hợp, Báo Giúp Ích, báo Liên-lạc v.v.. mà quên đem theo địa-chỉ, duy chỉ còn nhớ tên và địa-chỉ của Ngựa này, bèn dồn một bao bố bạc gửi qua Canada để phân phát. Khiếp thật ! Rất mong được hội ngộ với Cù Cờ Lãng-du..

✉ **Tr. Trần Đông-Bằng (Đông-Hải).**

Tấm thiệp Xuân Trưởng gửi cho anh em Liên-lạc thật công-trình, và gói ghém đầy tình thương trong đó. Qua tin Anh Sư-Tử, được biết Trưởng vẫn mạnh, vẫn thiết tha với Phong-trào và rất lo lắng cho tương-lai Thanh Thiếu-niên VN có chiều hướng ... đi xuống. Buồn thật ! Tiếc thay, "Người ta" không chịu nhìn nhận sự thật và can-dảm nhận trách-nhiệm. Một người, một nhóm, làm sao mà làm nên việc lớn được phải không Anh ? Thôi, mình hãy làm hết sức mình trong việc phải để khỏi hổ thẹn với lương-tâm, và riêng em, xin nhận tội là chưa làm nên việc gì đáng kể. Xin Anh bảo trọng sức khỏe.

✉ **Xóm Chuối (Merkel).**

Trông thiệp Mừng Xuân quá đẹp. Đọc kỹ thấy Gia đình Họ Trần gửi lời chúc mừng, anh em trong Ban Phụ-trách Liên-lạc bỗng giật mình, không dám nói đùa nữa.

Để đáp lễ, anh em chúng tôi xin kính chúc Gia-đình Họ Trần, và riêng chúc hai xóm-viên thâm-niên của Xóm H.Đ. Trưởng-niên Merkel phát-triển thêm xóm-viên Nhi-đồng cho đông Làng đông Xóm.

Xe Cứu-hỏa của Xóm Chuối đến đều đặn hàng năm, chắc chấn Nhà L.L. không "cháy" đâu.

Cảm ơn và chỉ xin nhận 50% lời chúc của hai Trưởng dành riêng cho Ngựa, có được chừng ấy, cũng mãn-nguyện lắm rồi.

Hè năm nay qua Montréal dự Đại-Hội Nha, Y, Dược, chắc sẽ có dịp gặp nhau.

✉ **Tr. Đặng-văn-Châu (Virginia).**

Gặp nhau nhiều lần từ hơn 20 năm trước, mà nay mới biết đăng ấy là Hương-đạo. May nhờ có Ông Đốc Phong đưa đến, nhắc lại Tráng-đoàn Quang-Trung, Đạo Cửu-Long, rồi đến chuyện Huế mình, hôm đó có cả Ông Đốc Thận góp chuyện, vui thật là vui.

Sau này, mình nghe Quan An (Tuân, ...), nói lại là cũng quen biết với đăng ấy, có gặp lại hôm qua Montréal. Té ra nói chuyện một hồi thì ai cũng sắp hàng vô bà con quen biết cả. Sẽ gửi báo Liên-lạc đều đều đến đăng ấy để biết tin anh em H.Đ. Ráng lòng xóm Trưởng-niên (hay Làng Bách-hợp) trong Vùng mà ca hát lại cho vui, để Hè 1998 tham-dự Trại Hợp bạn TT 6 với nhau cho đông. Ông Đốc Thận hứa tham-gia Xóm Trưởng-niên Montréal với tư-cách Bạn Đoàn, không biết Ông có bạn "tứ chiến" không mà hôm nọ Ông hướn ngon lành lắm. Nếu Ông Đốc Thận đọc đến đây, chắc sẽ lên tiếng với Ngựa này. Xin giữ chặt mối giây.

✉ **Tr. Phạm-văn-Chương (Uc-châu).**

Vũ-Hoàng-Chương có hai câu thơ :

Người ơi, ta biết tặng gì,

Mượn vần thơ gửi hồn đi theo cùng.

Chờ mong đã một năm nay, bây chừ mới có tin, Xin có lời mừng Xóm Melbourne, chúc bền vững và dai sức như Cù "Xếp Gà" họ Hoàng và vui tươi như râu của Ông Trùm họ Phạm.

Nhìn tấm hình chụp tại Đoàn-quán Quang-Trung, nơi mà năm ngoái, Ngựa này đã lưu dấu với rất nhiều kỷ-niệm êm đẹp. Xin Trưởng cho biết tên và địa chỉ các tân xóm-viên Melbourne để gửi L.L. đọc cho thêm "Lửa" và vui sống lâu dài với Xóm.

Ở Sydney, có Trưởng đã viết thư cho hay sẽ ra mắt Xóm Trưởng-niên ngày gần đây, rứa là đủ cả Uc-châu, lập nên một Làng cho oai-phong lắm liệt. Trông thêm tin.

✉ **Tr. Trúc-Lê (Brisbane).**

Chao ôi ! Chị đi mây về gió hoài, chắc có phần hùn với hãng máy bay nên mạnh đi như vậy. Lại cũng chắc có luyện khí-công, thao dượt tài-chi nên mới có sức chịu đựng bền bỉ, để, nay tham-dự Trại nơi này, tuần sau qua họp với anh chị em nơi khác. Đến đâu cũng "lãnh thâu" những công việc khó khăn, những việc mà thiên hạ sợ, chỉ có Chị SYR mới dám xằng tay áo xông vào. Khiếp thật ! Hèn chi ai cũng suy-tôn là "Nữ Trưởng Gương mẫu Xin trả lời Chị : 1. Cụ Cò hấp-tấp đã lộ-diện rồi, có biên thư cho Ngựa, hiện ở Đông-hải, tự cho là vô gia-cư.

2. Tr. Thường mắt đã sáng (hay đã sáng mắt), hiện đang ngao-du Miền Đông-hải, cuối tháng mới trở lại. Trước khi đi xa, cũng có về Montréal với Xóm Ottawa để cùng vui Giáng-sinh và Mừng Năm Mới.

3. Đã làm theo lời dặn của Chị, phân phát của cải cho thập-phương, chắc nay các nơi đã cho Chị biết rồi.

4. Xin chuyển lời chúc đầu năm của Chị đến :

các Trưởng : Thọ, Thường, Tý, Bông, Kim-Sơn, Tuân, Hương và Vy (như thư yêu cầu).

Sau hết, thông-cảm với Tr. Nghiệp về những bận rộn ở Adelaide. Trong các hình ảnh, bài tường-thuật không thấy dung-nhan hay tiếng nói của Vị Tư-lệnh họ Hồ đâu cả. Lạ thật !

✉ Tr. Nguyễn-Khai (Potomac).

Vừa nhận một số mẫu ghi "Niên-Giám VN" do Trưởng gửi qua. Sẽ trao tay cho một số Trưởng trong kỳ họp mặt ngày 22-2-97 nhân dịp Sinh-nhật BP và Họp mặt Tân-niên của Xóm Trưởng-niên Montréal.

Đã ghi tên Trưởng vào danh-sách độc-giả dài hạn kể từ Liên-lạc số 22 phát-hành vào tháng 3/97) trở đi.

✉ Tr. Bửu-Sao (Orlando).

Đọc thư Anh gửi, nhắc lại chuyện ngày xưa ở Huế, thời 1941-45, thì trong thời-gian đó, tôi cũng có sinh-hoạt chung trong Trại Đạo Huế-Thừa-Thiên với Đoàn Lyautey, mà hầu hết là ... Tây Con, dân học Providence, khăn quàng màu mỡ gà, viền đỏ. Anh nói rất đúng : "Trong tương-lai, lịch-sử sẽ ghi rằng Thế-kỷ thứ 20 này đã khai sanh và nuôi dưỡng một Phong-trào Thanh-niên đã cứu vãn được những giá trị nhân-bản mà xã-hội văn-minh tiêu thụ có thể đánh mất".

Bài viết của Anh, ghi lại kỷ-niệm một thời đã dăng trong số này. Đã thu nhỏ lại, vì diện-tích Liên-lạc quá hẹp. Mong Anh thông-cảm. Có điện-thoại cho Anh Hồ-sĩ-Hiệp, cũng ở gần nhà tôi. Mong có dịp gặp lại Anh.

✉ Tr. Nguyễn-Khắc-Tiếp (Nam Úc).

(Xin thông qua 19 giòong khen sự tiến-bộ của L.L.)Đã nhận được đủ "nhiên-liệu" mà Trưởng và Tr.Võ-Quang-Vinh gửi rất đều đặn cho L.L. Riêng số 21 vừa rồi, L.L. sau khi xem kỹ lại, thì đã có gởi, chắc thất lạc. Trưởng-hợp này thường cũng có xảy ra. Nếu Tr. Vinh cần, L.L. xin gởi tiếp qua để Trưởng Vinh đọc cho đủ bộ, Xin ghi lại những kỷ-niệm mà Trưởng nhớ, để các Trưởng viết lịch-sử HĐVN đối-chiếu :

Tôi nhớ lại thời đi Hướng-đạo vào 1932-33 ở Hà-nội do Anh Hoàng-Đạo-Thúy có 2 Đoàn :Đoàn Thăng-Long, Đoàn Gia-Long. Thời đó tôi thuộc Đoàn A. Trần-văn-Tuyên, A. Nguyễn-Biên, A. Vũ-văn-Lai làm Meuneur de troupe, A. Trần-văn-Thảo làm Chef de Patrouille, tôi làm sous-chef de patrouille đội Hirondelle. Đoàn Thăng-long do A. Hưng (sau làm Thị-trưởng Hà-nội). Chị Lê-thị-Lựu (hoạ-sĩ) coi Bầy louveteau. Tôi nhớ được như vậy, xin ghi lại để các Trưởng tùy nghi.

✉ Chị Thuý-Lan (Ottawa).

Chị quá chu đáo, đã gởi hoàn lại Quy tiền sai biệt Mỹ-kim và Gia-kim của Xóm Ottawa ghi danh và đóng niên-liễm về HĐTÚ, mặc dù đi OHIO về đang bận rộn.

Chị khen liên-lạc kỳ này hay, nhờ Chị góp phần cứu nguy đó. Bài "Mười cách giữ gìn sức khoẻ" chị cho là dễ tập, chỉ trong 3 phút, đó là công sưu-tầm của Vị Trưởng Xóm Canberra Thanh-Viêm đó. Và hình như tôi còn nhớ Anh Chị cũng có tập luyện (tài-chi) ở Hội-quán Cộng-đồng thì phải. Chúc Anh Chị được nhiều sức khoẻ để xứng đáng với công-phu Anh Chị. Chờ tin Chị lập Bầy Sói ở Ottawa để lên vỗ tay cùng reo mừng. Tiếc là kỳ Tất-niên Liên-xóm Ottawa-Montréal Anh Chị không về cho vui. Rất kính mến Anh Chị.

✉ Tr. Nguyễn-dức-Phúc Phúc Già Ottawa.

Cám ơn Anh đã khen và mong cho L.L. không chết yểu, có được như ngày nay, là nhờ Xe Cứu Hoả Ottawa và độc-giả xa gần đã tiếp cứu kịp lúc. Cảm-động nhất là lời

Anh viết : "Có gì cứ "kêu" một tiếng là có liền sự tiếp tay mà. Ở đâu có Ngựa là có sự tin tưởng hoàn toàn mà. Hơn nữa L.L. dạo sau này, Xóm Ottawa cũng liên đới góp phần cộng-tác phần nào, đó là việc chung". Chao ôi ! nghe sướng chi lạ. Tinh-thần Cụ "Phúc Già" muôn năm. Ngựa lại còn tìm cho thêm một "PHÚC" nữa. Mỗi Phúc có một đặc-điểm riêng, gom lại thành "Đại Phúc" để sống chung với Liên-lạc. Vì chỉ mới "qua" lời giới thiệu của Thoại thôi, nên nhờ Thoại chuyển đến "Phúc Nửa Chừng Xuân" (biệt danh Thoại đặt đấy), lời chào thân-ái của Phúc Già. Anh Phúc lại còn "phê" tờ bia Tết có nhiều ý-nghĩa, cho hay có người "độc miệng" cho là : "Trâu thật là trâu ngoại-quốc, cậu bé nhất định là cậu bé thiếu dinh-dưỡng, tiêu biểu cho cậu bé V.N." Oi, sao mà đau xót vậy! (Thông qua 17 giòng về buổi gặp gỡ cuối năm ở Montréal). Thoại ơi, dạo này mình hay quên lắm, nhưng quá lạ - sao lại không quên Thoại - , nhớ đến tên Ngựa CK làm gì cơ chứ ? Ấu cũng là "duyên nợ", có phải không Thoại ? Sẽ có thư riêng.

✉ **Tr. Lê-Nguyên-Bách** (ngao-du Miền Đông-Hải)

Tr. Cò Hấp-tấp vắng bóng ở Miền Nam Úc hơn một năm nay, biệt vô âm tín, nay ló dạng, xì ra một số tin, xin ghi lại để cùng biết chung :

* **Buồn** : Tr. Lê-Phổ, tức Nguyễn-bá-Quỳ đã mất ngày 22 tháng 11 năm Bính-Tý, thọ 75 tuổi, Trưởng là con trai độc nhất của Cụ Nguyễn-Bá-Thảo, vị cố Thủ-quỹ của Hội HĐVN (xin xem đoạn hồi-ký của tôi nói về Cụ Thảo).

* **Lo** : Tr. Phùng-hữu-Kế, Tráng-sinh Lê-văn-Duyệt trước 1945, bạn đồng-sự của Tr. Huỳnh-văn-Diệp và Tr. Huỳnh-văn-Thanh, năm nay đã 78 tuổi, bị ngã cách đây 4 tháng nên bán thân bất toại, nói ngượng ngịu, tình trạng không có gì hứa hẹn cả. Xin cầu nguyện cho Tr. Kế.

* **Vui** : Các Trưởng ở Saigon đã tổ-chức Huấn-luyện Huynh-trưởng ngành Kha (2 khoá Trại Bạch-mã 2/96 và Dự-bị 3/96. Trước đó, đã có Trại kỹ-năng Tuần-trưởng tại Hồ-Cốc, Xuyên-mộc trong tháng 7/96. Quý Anh Lê-Gia-Mô, Tôn-thất-Hàn, Đặng-Thanh-Long tổ-chức với các Trưởng Lâm-quang-Trinh, Nguyễn-Huy-Phú, Lê-ngọc-Bửu, Lê-Thanh-Cảnh, Phạm-Minh-Thắng, Nguyễn-Phước Ái-Huy, Lê-Huỳnh-Trí. Nói chung : tổ-chức rất chu-đáo.

* **Vui** : Có gặp Chị Phạm-Thị Thái-Quý, cháu nội Tr. Phạm-văn-Nam (Ngựa dò từng bước), vẫn còn là giáo-sư như các thành-viên trong gia-đình họ Phạm.

* **Tin bực mình** : "Cò tôi" vẫn vô gia-cư, vô nghề-nghiệp, vẫn chưa gặp được tay tổ Trần-văn-Lược, vì (con cò lặn lội bờ sông) Cò tôi già yếu quá, đi lại rất khó khăn.

* **Sau hết** : Xin gửi lời thăm "Tất cả" **Chúc Liên-lạc sống mãi với Anh Chị Em HĐVN.**

✉ **Tr. Lê-văn-Điền (Houston).**

Đúng như Trưởng nói : "Làm được việc gì, nên làm ngay, đừng để ngày mai không làm được nữa". Nhận được L.L., thấy "la làng", Trưởng đã tiếp cứu và còn mắng yêu : "Chỉ để nhắc chừng anh em thôi nhé, chứ đừng làm thiệt".

Qua những cảm tình chan chứa của độc-giả, anh em Ban phụ-trách rất phấn khởi và nhận thấy sự lo lắng của mình đã được san-sẽ.

Trong L.L. trước đây, Trưởng có ý muốn biết tin-tức của Tr. A. Bernard, thì trong số này, Tr. Mai-Liệu đã góp thêm một vài dấu vết của vị Trưởng đã một thời lưu tích ở VN., và hy-vọng Tr. Trần-văn-Thao cũng gom thêm một số chi-tiết trong tập sử-liệu HĐVN đang tiến hành.

"Bài gìn vàng giữ ngọc" do BS Lê-văn-Lân viết trong tập THÚ CHƠI HOA THỦY TIÊN của Trưởng biên soạn, tất cả đều được đưa vào L.L., hy-vọng nhiều Trưởng có thêm hứng khởi để bắt tay vào thú chơi tao nhã này. Xuân-Diệp ngày trước có làm một bài thơ "Hoa Thủy-Tiên" rất dài và dài đến 132 câu lặn, với hai câu cuối :

.... *Nhờ nhờ phò cánh trắng, nhị vàng*

Ang hương đưa, còn nhắc lại phút mơ màng ...

Mừng Trưởng còn đủ sức khoẻ để đi trình diễn đây đó, nào là ở Washington DC, nào là Philadelphia, nào là California, rồi đến Houston. Lại gặp các tay tổ Bùi-dương-Liêm, Đào-Trưởng-Phúc (đều là H.Đ. cả), tả phù hữu bật như rửa làm chi mà không thành-công .

Rất cảm ơn những gợi ý của Trưởng về cách gửi báo-chí qua ngã Bưu-điện được rẽ tiền, anh em cũng đã thăm dò hỏi han, nhưng đến bây giờ thì L.L. chưa đủ tiêu-chuẩn để hưởng những biệt-lệ đó. Chờ một thời-gian nữa xem sao!

✉ **Tr. Trần-văn-Phúc (NCX), Charlotte.**

Không có ai nồng-nhiệt lo lắng cho L.L. bằng Chú Phúc NCX, dẹp nợ nần một bên, dành ưu-tiên cho tờ báo L.L. Đã gửi những số L.L. từ số 5 qua bên Charlotte rồi

Đừng vội buồn mà than thân trách phận : "Cái tên Nửa Chừng Xuân mà Anh đặt cho làm công việc của Em bị

ảnh hưởng không ít : Anh em ở đây, ai cũng trở thành "Nửa Chừng Xuân" cả, cứ lừng khừng, tà tà vậy thôi. Hưởng ứng cũng không mà tham gia cũng chẳng có ý -kiến, đành phải chờ thời-gian xem các Bạn có đổi ý không ! ***Nhắc chi chuyện ấy, lại thêm buồn !***

Ngày xưa Thế-Lữ có lần ghi lại trong bài "Tôi Muốn" :

*... Đã quyết bao phen khổ cũng cười
Bởi đời vui đẹp quá, Anh ơi
Tôi hát, Anh nghe quên khổ nhọc
Cho dù vất vả cũng cùng vui.*

Nói riêng Chú em biết, khi nghe tin L.L. có thêm một Phúc nữa, Cụ Phúc Già mừng vô hạn, vì là Đại Phúc (như lời Cụ trong số này). Duy chỉ có "Phúc Trẻ" là lặn hơi kỹ ! Đọc đến đây, Chú Phúc Trẻ hãy "lên tiếng" đi.

Nhưng đọc câu chốt trong thư của đảng ấy thì Ngựa nầy "Bán buồn mua vui" ngay lập tức : "*Nhưng Anh Thoại ơi, nói gì thì nói chứ đọc báo Liên-lạc mãi mãi là thấy mát lòng mát dạ rồi*" Và, đảng ấy ơi , Ngựa nầy thêm năm chữ vào cuối câu ấy : **Và thấy ngay Hạnh-Phúc.** (Có thư riêng).

✉ **Tr. Hoàng-Hội (Melbourne).**

Rất hân-hạnh được đọc thư "Khai Bút" đầu năm của Anh, có thêm tin Xóm Trưởng-niên Melbourne đã họp với "Xếp Ga" tâm-hồn trẻ như Xuân-Diệu (ngày xưa), với "Ông Trùm Râu Kẽm" vui tươi như "Mó được khùng Tổng trên lầu", kèm thêm hơn mười vị "Thiện-tâm thiện chí" với Phong-trào chụp trong hình, lo chi mà Xóm Trưởng-niên không mạnh . Trong thư, anh than buồn man mác khi thay tấm lịch cuối năm, lại dẫn thêm câu : "*Les uns voient dans l'année qui passe un an de moins à vivre, les autres un an de moins à souffrir*", và để phụ họa với Anh, em xin ghi lại mấy câu thơ của Xuân-Diệu, à quên, của Hoàng-Hội mấy mươi năm trước :

*Tôi không chờ nắng hạ mới hoài Xuân
Xuân đương tới nghĩa là Xuân đương qua
Xuân còn non nghĩa là Xuân sẽ già
Mà Xuân hết nghĩa là tôi cũng mất ...*

Thôi, xin xá Anh hai xá về tội dám múa gậy vườn hoang. Còn việc anh Lê-trung-Thanh (hiện ở Montréal) và anh Đặng-trần-Thanh, tuy cùng ở Vinh một thời với Anh, có sinh-hoạt HĐ dưới quyền A. Võ-Thành-Minh, là hai người

khác nhau, xin thưa Anh rõ. Vô cùng cảm-kích những lời khen ngợi của Anh.

Sau hết, xin tạ tội và có lời đính chính trong L.L. Số này.

✉ **Tr. Trần-Trung-Lương (SCĐGToronto)**

Đã đem "*Tiếng Cười*" vào số này để thiên-hạ nhớ cho rằng SCĐG sắp trình làng sách mới : "**Đất ... ghê gớm**" (đúng nguyên văn SCĐG trong thư). Trong một vài báo QGHC, một tên hiệu do SCĐG phong cho là "Mã-Tử" đã xuất-hiện, và sau này hể thấy mục nào "sérieux" ghi là Tín-Trai, mục nào "ba rọi" kiểu nửa nạc nửa mỡ thì đề là Mã-Tử, mục nào có hơi hám Hưởng-đạo thì xưng là Ngựa, lúc nào "nói dốt" thì xưng là Ngoại-Trung-Thuyễn, còn mục nào không trốn chạy được thì đành phơi tên ruột ra. Riêng trong Liên-lạc, chỉ xử-dụng Tên Rừng, lâu lâu xoay lại tính-từ là "Khó chịu" (để nhận tội trước).

Xin cảm ơn lời chúc đầu năm và chỉ dám nhận 75% thôi, có được như vậy cũng đủ sướng mê tơi rồi.

✉ **Tr. Nguyễn Tuyên-Thùy (San Jose).**

Tội quá, trời ơi, mấy lâu nay chỉ đọc ké L.L. nơi các Trưởng Mai-Liệu, LX.Đàng ...nay đến số Tết mới chính thức nhận được, do Bà Chủ Nhà cũ trao lại (may là gặp Bà chủ nhà cũng là Mẹ của 2 Sói trong Bầy). Như Trưởng nói, từ nay mới có thì giờ nghiền ngẫm L.L. cho kỹ để biết tin tức lẫn nhau. Mừng Trưởng vẫn còn lửa để sinh-hoạt với Liên-đoàn Lạc-Hồng và Xóm Trưởng-niên San Jose. Ngựa đã gặp Tr. Phạm-văn-Thiết đã nhắn lời của Trưởng đến Colonel rồi. Còn Tr. Nguyễn-trọng-Phu trước đây là một hảo-hớn trong Gia-đình HĐ, mấy năm gần đây, lên núi tu "thiền". Khi nào "Ngộ" rồi, sẽ xuống núi cầm gậy, thổi còi lại với anh em. Theo ý muốn của Trưởng, xin ghi địa-chỉ của Trưởng, để các nơi liên-lạc :

Mr. Nguyễn Tuyên-Thùy

1338 Sant Dr., # 2, San Jose, CA. 95122-2774, USA.

✉ **Tr. Lý-Nhứt Hui (Buena Park).**

Nhận được tấm thiệp đầu năm với hình các Trưởng của LĐ Chi-Lãng, trong lòng Anh phấn khởi chi lạ. Hồi-tưởng lại năm 1983, khi gặp lại em ở cuộc họp Costa Mesa, tính đến nay đã gần 15 năm rồi, biết bây giờ em đã thay đổi nhiều chưa. Riêng Anh thì tóc đã bạc, sức khoẻ cũng hao mòn theo thời-gian, nhưng may, may là tâm-hồn còn giữ

được sự hồn nhiên để vui với anh em mỗi khi gặp nhau, hoặc trao đổi với nhau qua bản tin L.L.

Thư em viết : "sẽ mãi mãi cố gắng", chỉ chừng ấy cũng đủ là lời chúc Xuân tốt đẹp nhất dành cho Anh.

✉ **Tr. Lữ-Hùng (San-Jose).**

Đọc L.L. thấy Ngựa nầy nhắc đến "Ba Rọi", giật mình, nhúc nhích, viết vài hàng chối tội :

Nào là lên chức lớn, nào là job mới đi nhiều quá, Bà Xã em cần nhàn, nào là trên đe dưới buá, bị các CỤ réo hoài cũng lặn luôn, vì không có thì giờ cho H.Đ. Thậm chí Bác "Trâu Hiền" từ Canada sang chơi Cali cũng chẳng có thì giờ gặp, chỉ "Hello" qua điện-thoại từ Sacto về. Đúng là số em là con Buffalo, phải run around without resting...

Tội nghiệp thật ! Hèn chi mà mang tuổi Con Trâu. Năm nay là năm tuổi đấy nhé, liệu hồn tuổi Kỷ-sửu năm nay Ba Rọi nhằm sao Thái-Bạch đó (Thái-bạch sạch gia-tài). Sức mấy mà quên em được (như lời dặn dò), dù em có lặn xuống ... âm-ty cũng xách cổ em lên mà lo việc Làng Xóm, nhất là chức Mỏ Làng, làng chúng họ sẽ "đảo-chánh" mất chức cho mà coi.

Sau hết, đảng ấy tiết-lộ sẽ về thăm quê vợ vào mùa hè này, rửa mà hay, phải tiêu tiền thật nhiều, phải phỉ phà trà nước cho tiền ... ra, vì tiền đi, đỡ phải mang bệnh hay tai nạn vào thân ! Trả tiền ThầyBói đây nhé !

✉ **Tr. Hồ-Dũng (Gấu lặn sâu. Úc-châu).**

Bớ Ông Tư-lệnh HĐVN Úc-Châu ! Bây giờ Ông ở mô ! Đọc điệp-khúc buồn của Hồ Tư-lệnh (*Dạo này Em bận quá, nào là, nào là...*) Ngựa nầy cũng đành chịu thôi ! Đọc tờ báo Phù-Sa đầy màu sắc, phải chịu là Gấu Vui vẽ đưa ra sáng-kiến độc-đáo mà không ai nở hé răng nói gì mà còn phục thâm "Chú nầy tuổi trẻ mà tài cao" ! Thôi gắng lên em ơi, còn một năm trên "ngôi báu" nữa, ráng làm vài màn ngoạn-mục cho Bà Con xem chơi !

✉ **Tr. Sơn-Ca Từ-tốn (Troyes, Pháp).**

Đã nhận được thư Chị, cho hay đã liên-lạc với Huynh-Ông Lạc-dã và một vài Trưởng trong Vùng để tính chuyện lập Xóm Trưởng-niên Troyes. Chị cũng e ngại sự lơ là của một số Trưởng và viết : "... tuy nhiên Mỏ đã đánh rồi, nhưng thành công hay không, hạ hồi sẽ biết".

Chị Sơn ca ơi, Chị đừng lo, Trời sẽ không phụ người Thiện-Tâm đâu Chị ơi ! Đã chuyển lời Chị thăm "Trưởng

hàm Vy", mà Chị Sói Yêu Rừng bên Úc-châu ban ra một Nghị-định mới : "Mang chức "Hàm" lâu năm đương nhiên lên "Thực-thụ" như thiên-hạ vậy". Cũng như Anh ở nhà, mang chức "Sói Bó" thâm niên nên đã thành thực-thụ hồi nào không hay.

Xin cảm ơn những lời trong thư của Chị.

Tin nhận vào 23g59 phút ngày chót !

Vào lúc 36 trang giấy đầy chữ vừa trao cho Ông Sư-Tử Hoạt bát để trang-trí và đem đi nhà in, Liên-lạc nhận thêm những tin sau đây, bèn chận lại, bớt một mục để ghi vội vào ô này :

1. Đã nhận "NHỊP CẦU" số 30, tháng 12-1996 của Liên-đoàn Thăng-Long gửi tặng. Tuy ít trang, nhưng bài vở thấm thía, chân-thành, tấm Thiệp Xuân đẹp. Nhất là bức thư của "Người đồng loại" viết, rằng mà chua xót rứa. Nghĩ mà thương dang ấy vô cùng. Rất mong gặp nhau để "nghe thêm".

2. Chàng Đạo-trưởng Đạo Thủ-đô Lê-văn-Hiệp ơi, sẽ trả lời thư vào L.L. số sau. Ráng đánh trống thổi kèn cho Xóm Trưởng-niên Vùng Chàng ở thức dậy xem nào ! Ngủ ngày kỳ lắm, đừng nhắc Điệp-khúc buồn!

3. Chú Phúc "Nửa Chừng Xuân" ở Charlotte vẫn nhất định là NCX không thay đổi. Thế thì hay quá ! Có nhớ H.Đ.lắm không, đảng nầy gửi qua cho một băng cassette để nghe cho "đỡ ghiền". Nói thiệt đó.

4. Trưởng Phan-Thanh-Hy đã gửi cho L.L. mandat poste international số bạc #47,62 Can. Chắc sẽ lãnh ra dễ dàng. Vì nhận trễ, xin ghi vào đây, coi như Số vàng. Xin đa tạ Trưởng .

5. Chàng Cáo Lãng-Tử ở Hoa-Lan chở qua cho L.L. một xe "Củ Tươi" (\$100 US) với banderole dán ở hông xe củi : "Chúc Liên-lạc cứ sống lại rai mãi để đem nguồn vui đến cho thiên hạ". Mong được như rứa lắm Chàng Cáo Lãng-tử ơi ! Dù sao, cũng nhờ... .

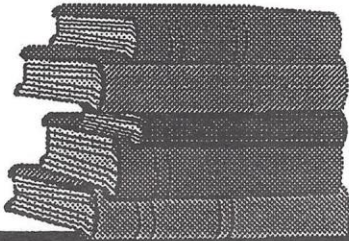
Trời ! và cả ... Thập phương nữa mới sống nổi.

Vì nhận trễ, xem đây như đã ghi vào Sổ Vàng.

6. Xin Trưởng Cọp Yên-Tử Vermont yên chí. Đàn Em sẽ gửi các tài-liệu như CỤ đã chỉ-thị sau khi lo xong L.L. số nầy. Kính chúc Trưởng dồi dào sức khoẻ .

Còn muốn ghi thêm nữa, nhưng hết chỗ rồi !!

NHẬN ĐƯỢC

SÁCH BÁO

1. Bach-mã số 15.

Tin tức Huấn-luyện và Diễn-đàn Tráng-sinh. Phát-hành tháng 12 năm 1996, do Tr. Tôn-Thất-Hy cùng với một số Trưởng chủ-trưởng, do Liên-đoàn Lam-sơn và Liên-đoàn Phù-Đổng phát-hành.

Địa-chỉ liên-lạc : 10542 Greta Circle, CYPRESS, CA. 90630 - USA.

2. Bach-Đàng (Tháng 10, 11, 12 /96 và tháng 2/97 Tết Đinh-Sửu).

Bản tin hàng tháng của HĐVN Oklahoma phát-hành, do Tr. Nguyễn-đức-Linh thực-hiện.

3. Vùng Hồng. Bộ Hai 1996. Số 12

Mối giây liên kết Tình Huynh-Đệ Hưởng-Đạo Trưởng-niên Washington - Oregon.

Chủ-biên Tr. Bùi-văn-Giải với một Ban Hợp-tác hùng-hậu để thực-hiện công-trình tốt đẹp này.

4. Phù-Sa. Số đầu năm 1996, số duy nhất, số Giáng-sinh, số Tết Đinh-sửu.

Một bản tin đặc-biệt nhất, nhiều màu sắc nhất Thế giới, do Hưởng-Đạo Việt-Nam Úc-Đại-Lợi phát-hành.

Với : Trại hè : Trưởng - Tráng & Thanh.

Với : Thấm thoát một năm qua

Với : Hẹn gặp nhau tại Trại trường Woodhouse

Với : Christmas Greetings.

Nhiều thứ lắm nhưng không tiện đăng trên báo

5. Đặc-san Bạch-Đàng Xuân Đinh-

Sửu 1997. Do Liên-Đoàn IHĐ Bạch-Đàng ARIZONA (Post 103 và TrUp 103 -Drind Canyon Council - BSA).

Đặc-san khổ lớn, bìa màu, láng, trình bày trang nhã. Nhiều bài vở hay, nhiều thơ (ướt át), hình ảnh sinh-hoạt thật nhiều và thư qua từ lại vui như ... Tết !

Địa-chỉ : PO BOX 56293 Phoenix, AZ 85079,USA.

6. Sách nhận được :

Chúng tôi vừa nhận được cuốn : "Nghệ-thuật chơi hoa thủy-tiên" do Trưởng Lê-Văn-Điền biên soạn.

Sách dày 113 trang, cả tiếng Việt lẫn tiếng Anh với rất nhiều hình mẫu hoa Thủy-tiên chụp trên giấy láng. Đẹp hết sẩy.

Bìa trình bày trang nhã, cũng hoa Thủy-tiên. Lời giới thiệu **Gìn vàng Giữ Ngọc** do Sói Nhí Đinh-Bộ-Lĩnh (BS Lê-văn-Lân) viết, có đăng trong Liên-lạc số này.

Giá bán \$20 US (ngoài Houston thêm \$2,50 cước phí. Xin ân cần giới-thiệu với độc-giả.

Địa-chỉ : Mr. Lê-văn-Điền, 7631 Andiron Circle, Houston, TX. 77041, USA.

TRI-ÂN

Trong những ngày lễ lớn vừa qua : Giáng-sinh, Đầu năm dương-lịch và Tết Nguyên-Đán (Đinh-sửu) Chúng tôi đã nhận được 114 tấm Thiệp, Thư và 6 nơi gọi viễn-liên đến để Mừng Lễ, và Đón Xuân. Giao-tình ấy, chúng tôi không bao giờ quên được, chứng tỏ sự thương mến của Quý Trưởng. Thân-hữu xa gần dành cho Anh Em chúng tôi, rất là H.D.

Toàn thể Ban Phụ-Trách Bản Tin Liên-Lạc